

SUFLETE CARE SUNT ACUM ÎN ÎNCHISOARE

Mulțumesc. Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Tatăl nostru ceresc, îți mulțumim pentru că ne-ai îngăduit să ne putem aduna încă o dată înaintea Ta, știind că într-o zi ne vom aduna pentru ultima dată ca muritori, pentru că după aceea, toți mântuiții din toate veacurile, ne vom aduna cu Tine într-o stare proslăvită.

Oh, inimile noastre bat cu putere... așteptând să sosească ceasul acela, când toată frica dispare! Noi nu ne temem de nimic. Nimic nu poate să ne înspăimânte, pentru că privim la făgăduințele Dumnezeuului celui veșnic și știm că Acesta este Adevărul. De aceea trăim. Noi trăim pentru ceasul acela, pentru timpul când ce este muritor va fi schimbat, și vom fi făcuți ca El, iar acolo nu va mai fi nici boală, nici griji și atacuri de dureri de inimă. Oh, atunci totul va fi trecut! Noi așteptăm Ziua aceea plini de bucurie, credință și nădejde.

Doamne, astăzi suntem adunați aici ca să ne mărturisim greșelile și să cerem milă. În dimineața aceasta, stăm în fața acestui altar pentru că știm că suntem muritori, avem multe greșeli și suntem plini de defecte. Dar venim să ne mărturisim greșelile, apoi privim la Tatăl nostru ceresc cu inimile deschise, pentru binecuvântări și pentru înnoirea tăriei și credinței, ca El să ne-o dea în acest ceas, pentru că ne-am adunat aici conform făgăduinței, „*în locurile cerești în Hristos Isus*”. Prin această făgăduință, noi am trecut de la moarte la Viață și ședem cu El într-o atmosferă cerească. Fie ca El să ne învețe în dimineața aceasta lucrurile pe care ar trebui să le știm, și să ne dea Pâinea Vieții ca să fim susținuți în viitorul care stă înaintea noastră. Dă-ne aceasta, Doamne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

Bună dimineața, tuturor. Este foarte bine că în dimineața aceasta putem fi adunați din nou împreună cu voi, în această atmosferă cerească de închinare. Cu câteva

minute în urmă am avut o chemare foarte gravă; un băiat de zece ani, pe moarte, dar tot atât de sigur cum stau aici, Domnul i-a atins trupul și l-a trimis pe drum.

Unul dintre băieții care stau aici este fiul vărului meu. Ei au fost catolici, dar azi-dimineață au intrat în necaz și Ceva le-a spus să vină aici. Astfel, au fost schimbați și se pregătesc pentru botezul în apă. Cu adevărat, lucrurile pe care le face Domnul nostru tot timpul sunt minunate. El face lucrurile constant. Ei au venit, dar nu au putut să intre înăuntru, așa că le-am zis: „Ei bine, dacă vreți să vorbiți cu mine, veniți acasă și vom vorbi acolo.”

Astfel, când eram în drum spre New York, m-am gândit că dacă aș putea veni aici mi-aș reîmprospăta focul lăuntric, și nu numai pe al meu, ci și pe al vostru.

Am sosit alaltăieri, iar în seara aceasta trebuia să plecăm, dar m-am gândit că... vom porni dimineață devreme, pentru că s-ar putea să avem zăpadă pe drum. Spre New York trebuie să mergem prin Virginia, prin munți, prin Allegheny și prin partea de jos a Adirondack-ului.

Deci, începem la... am uitat cum se numește noua arenă. Din câte am înțeles, ei au stricat vechea arenă „Sfântul Nicholas” și au făcut alta nouă. Din câte am înțeles, o vom primi din primele seri și suntem mulțumitori pentru penticostalii din New York. Cred că avem câteva biserici care colaborează. Deci, așteptăm un timp măreț.

Dacă va fi cu voia Domnului, vom reveni săptămâna viitoare, ca să fim prezenți la serviciul de duminică dimineața.

Eu am intrat din nou peste păstorul nostru, așa cum fac întotdeauna, vedeți, chiar fără să întreb. Văd că aici este un grup frumos, și văd oameni din afara orașului; și m-am gândit că dacă păstorul nu are ceva special, poate deseară am putea avea un mic serviciu, unul scurt și poate mă voi ruga pentru bolnavi. (Fratele Neville și adunarea se bucură). Vă mulțumesc.

Nădejdea mea este că ne vom putea ruga și în seara aceasta pentru ei. Aș vrea să vorbesc puțin despre vindecarea divină, iar după aceea ne vom ruga. Începem devreme ca să putem încheia devreme. De obicei, voi începeți la șapte treizeci. Este corect? Ce ziceți dacă deseară începem la șapte? (Fratele Neville spune: „Amin”). Deci, dacă mă lăsați să intru la șapte treizeci, pot termina la opt sau la opt treizeci. Fiecare a râs când am spus opt sau opt treizeci, dar sper să fiu gata la timpul acela. Știți cum este, când mă rog pentru bolnavi nu știm niciodată.

De când am plecat de la voi toamna trecută, am avut un timp minunat și Domnul ne-a binecuvântat cu multe lucruri mari. Dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta aș vrea să vă povestesc despre ultima întâlnire pe care am avut-o cu Dumnezeu, în urmă cu câteva săptămâni în Colorado. Aceasta este ceea ce m-am gândit să vă aduc acum, pentru că poate vă stimulează credința pentru un serviciu bun de vindecare, deseară, când ne rugăm pentru cei bolnavi și chinuți.

Acum, în dimineața aceasta, voi intra direct în serviciu... Ceva mi-a atins inima cam cu o lună în urmă și aceasta ar putea fi... Se înregistrează? Da. În ordine. Vreau să știu dacă banda ajunge afară la alții. Eu nu pot spune că ceea ce voi vorbi în dimineața aceasta... Eu știu că este corect, vedeți, Mesajul va fi în ordine, dar în mintea mea este o întrebare cu privire la lucrul pe care vreau să-l fac. Ea pare atât de reală, și totuși, de când am intrat și de când mi-a fost descoperită, am fost atât de speriat că aș spune ceva greșit și aș putea lăsa o impresie greșită peste oameni.

Eu mi-am notat despre ceea ce urma să spun, dar am tăiat o parte din ele, ca să nu fie prea tare... Eu îl iubesc pe Domnul Dumnezeu, și singurul fel în care știu că-L iubesc, este pentru că vă iubesc pe voi. Vedeți? Aceasta este singura cale pe care o cunosc. Totuși, nu vreau să am ceva care mi-a fost descoperit și să nu vă spun și vouă, dar mă tem că dacă vă spun ceva prea tare, ar putea răni pe cineva. Știți este o... Tu trebuie să mergi pe platformă și apoi te simți călăuzit să spui ce trebuie să spui. Aceasta-i tot. Apoi, uneori poți spune ceva și cineva ar putea s-o denatureze și ei vor devia pe partea aceea; apoi cineva ar spune: „Oh, aceasta este aceasta, vedeți?”

Vreau să știți că ceea ce voi spune este doar o presupunere, iar cuvântul „presupunere” înseamnă „să te aventurezi fără autoritate”. Astfel, eu nu spun că acesta este adevărul, ci este doar un gând micuț pe care aș vrea să vi-l exprim, ca voi să-l puteți cântări și să vedeți ce gândiți despre el. Bineînțeles că ceea ce voi spune este conform Scripturii, pentru că altfel nu aș predica despre aceasta.

Totuși, este ceasul acela? A sosit aceasta la această oră, și aceste lucruri înseamnă aceea? Eu mă rog cu tot ce este în mine, să nu fie așa. Vedeți? Mă rog să nu fie chiar așa, să nu fie ora aceea. Aceasta va fi, dar a venit deja timpul acela? Vedeți, aceasta este ceea ce mă întreb. Înțelege fiecare pe deplin că eu nu știu? („Amin”). Este acesta timpul acela? Dacă este, Dumnezeu să aibă milă de noi. Dar dacă nu este timpul acela, urmează să vină.

Cu voia Domnului, cât de curând posibil, avem în fața noastră un itinerar vast de călătorii. Chiar după Crăciun, trebuie să merg peste ocean, în Europa și în Asia; în special în Europa. Apoi, voi veni înapoi în Statele Unite, pentru câteva servicii, după care voi merge jos în Africa de Sud. Voi începe pe 02 septembrie în Durban, cam până în 10 septembrie, după care am trei zile să merg la Johannesburg. În luna aprilie, cred că începem în Europa, în țările Scandinave, în Norvegia, Suedia și Finlanda, apoi Olanda, Elveția și Germania. Să vă rugați pentru noi.

La Crăciun și imediat după Crăciun, vom avea câteva adunări aici. Dorința noastră este să fim acasă de Crăciun. Copii vor să vină de Crăciun acasă. Noi iubim mult Arizona, dar simțim lipsa voastră și a bisericii de aici. Oriunde am merge, pentru mine, pentru soția mea și pentru copii, nu există nici un alt loc ca acesta. Acesta este adevărul, nu există alt loc.

Eu am traversat cele șapte mări și am umblat peste tot, dar nu există niciun loc la fel de sfânt ca biserica aceasta. Aici este ceva deosebit. Dacă vreți să știți, plecați odată de aici. Există Ceva cu privire la acesta. Eu am predicat în întreaga lume, dar nicăieri nu am putut simți Duhul lui Dumnezeu, cu prospețime și lucruri, ca aici. Acesta este acela.

Dumnezeu conduce biserica aceasta din ziua când am pus piatra de temelie. Atunci am zis: „Doamne Dumnezeule, nu lăsa acesta să cadă!” Oamenii au spus: „În două luni acolo va fi un garaj, dar eu am zis: „Doamne, nu lăsa locul acesta să cadă, ci fă ca atunci când Se întoarce Isus, oamenii să fie aici și să Te slăvească.” Eu cred că așa va fi.

Acum, aș vrea să deschidem Bibliile și așteptăm ca Domnul să ne dea din binecuvântările Lui. Aș vrea să citesc din trei locuri din Biblie, la care aș vrea să mă refer și am și câteva notițe. Voi citi din **Iuda 5 și 6, din 2 Petru 2.4-5 și 1 Petru 3.18-22.**

Tema mea din dimineața aceasta este intitulată: „**Sufletele care sunt acum în închisoare, fără posibilitatea de a fi mântuite,**” cu alte cuvinte: care sunt pierdute pentru totdeauna, condamnate. Vedeți, nu există nici o cale să fie salvate, pentru că au fost puse în închisoare acum.

Mai întâi voi citi din **Iuda**. N-aș vrea să citesc chiar tot, pentru că este deja 10.30, de aceea voi începe de la **versetul 5**. Așa cum știm cu toții, Iuda era frate de mamă cu Isus Hristos. El era fiul lui Iosif.

Iuda 5: „Vreau să vă aduc aminte, măcar că știți odată pentru totdeauna toate aceste lucruri, că Domnul, după ce a izbăvit poporul Său din țara Egiptului, în urmă a nimicit pe cei ce n-au crezut.”

Mai întâi, El i-a izbăvit, i-a scos afară din robia Egiptului, dar mai târziu i-a nimicit pentru că nu au continuat cu mesajul lor, vedeți.

„El a păstrat pentru judecata zilei celei mari, puși în lanțuri veșnice, în întuneric, pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuința.”(v. 6).

Îngerii care odată trăiau în cer, și-au părăsit poziția și au mers pe alte căi; au căzut, iar acum sunt legați în lanțurile veșnice ale întunericii, ținuți în starea aceasta până în Ziua cea mare a judecății când vor fi judecați cu restul necredincioșilor. Acum vom citi din **2 Petru 2.4-5**:

„Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu pe îngerii care au păcătuțit, ci i-a aruncat în adânc, unde stau înconjurați de întuneric, legați cu lanțuri și păstrați pentru judecată;

dacă n-a cruțat El lumea veche, ci a scăpat pe Noe, acest propovăduitor al neprihănirii, împreună cu alți șapte inși, când a trimis potopul peste o lume de nelegiuți.”

El nu a cruțat Îngerii, ci i-a pus în lanțurile întunericii și a condamnat întreaga lume a lui Noe la distrugere.

Din **prima Epistolă a lui Petru**, vom citi din **capitolul 3** începând de la **versetul 18**:

„Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh

în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare,

care fuseseră răzvrătite odinioară, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu era în așteptare, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, în care au fost scăpate prin apă un mic număr de suflete și anume opt.

Icoana aceasta închipuitoare vă mântuiește acum pe voi, și anume botezul, care nu este o curăție de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos,

care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce S-a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile.” (v. 18-22).

Să ne rugăm din nou.

Tată ceresc, noi am citit din cele trei locuri din Biblie, trei mărturii care vorbesc despre același lucru, iar Tu ai spus că „*ceea ce este dovedit prin mărturia a doi sau trei martori, este adevărat.*” Te rog, o, Dumnezeule, să vii și să le explici oamenilor acest Cuvânt, acest Mesaj, în Lumina Ta, astfel încât fiecare bărbat, femeie, băiat sau fată, să-L poată înțelege în măsura priceperii pe care le-ai dat-o, fiindcă știu că acești trei martori mărturisesc despre Adevăr.

Te rog să-L trimiți în dimineața aceasta pe Duhul Sfânt peste noi, fiindcă privim la Cel care este Împăratul nostru, Domnul Isus Hristos. Noi am înviat prin credință și stăm în locurile cerești în El. Noi așteptăm Mesajul Lui. Vorbește-L prin noi, Doamne, ascultă-L prin noi, pentru că Te rugăm să tai împrejur buzele care vorbesc și urechile care ascultă, astfel ca toată onoarea și gloria să fie a Celui care este Scriptura. Te rugăm aceasta în Numele Lui. Amin.

Gândiți-vă la adunarea de rugăciune din seara aceasta. Cred că nu mai este nevoie să împărțim numere de rugăciune, ci ne vom ruga pur și simplu pentru bolnavi. Eu am să vă comunic ceva și cred că aceasta va aduce adunarea într-o stare în care vor avea loc tot felul de vindecări. Dacă vom crede în felul acesta, așa va fi.

Acum, referitor la tema noastră „Sufletele care sunt acum în închisoare”, vreau să înțelegeți că sufletul nu este trupul omului. Vedeți? Sufletul este natura duhului. Când el a zis: „*Noi suntem morți*”, Scriptura ne spune clar că „*noi suntem morți, și*

viețile noastre sunt ascunse în Dumnezeu prin Hristos, pecetluiți acolo prin Duhul Sfânt.” Aceasta nu înseamnă că trupul vostru este mort; nu înseamnă că duhul vostru a murit, ci înseamnă că natura duhului vostru a murit, și natura duhului vostru este sufletul. Dacă sunteți născuți din nou, natura sufletului vostru este Dumnezeu. Dacă nu sunteți născuți din nou, natura sufletului vostru este din lume. Orice are început trebuie să se sfârșească, de aceea, singurul fel prin care puteți avea Viața veșnică este să aveți Viața care nu a început niciodată. Viața voastră pământească a început când v-ați născut, când Dumnezeu a suflat suflare de viață în nările voastre și ați devenit un suflet viu, atunci ați început aici.

Prin natura aceea, voi erați din lume, despărțiți de Dumnezeu, erați de fapt un animal. Acesta este adevărul. Oricine știe că noi suntem mamifere. Câți știu aceasta? Prin creația pământească, noi suntem mamifere, suntem animale cu sânge cald, dar ceea ce ne deosebește de celelalte animale este sufletul pe care l-a pus Dumnezeu în noi. Vedeți? Celelalte mamifere nu trebuie să poarte haine. Nici un animal nu trebuie să poarte haine ca să-și ascundă goliciunea. Noi suntem singurii care ne îmbrăcăm, fiindcă posedăm un suflet.

Vedeți, Dumnezeu a știut de la început cum va fi omul. El a creat pământul și a pus pe el tot felul de animale, de la cele mai inferioare până la cele mai superioare, animalul cel mai superior fiind omul. Când a fost creat la început, omul a fost făcut un om duh, în chipul lui Dumnezeu. Dumnezeu este Duh.

Sfântul Ioan 4: *„Dumnezeu este Duh, și cine l se închină Lui, trebuie să se închine în Duh și în adevăr; și Cuvântul Tău este adevărul.”* Acum, noi ne închinăm Lui în Duh și Adevăr, pentru că El este o Ființă Duh.

Atunci nu era încă nici un om care să lucreze pământul, și Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului. După aceea, El a luat din partea lui laterală, o coastă, un produs secundar și l-a despărțit pe acest om care avea dublă natură, adică era și masculin și feminin. Dumnezeu a scos afară ce era feminin, fiindcă aceasta era dragostea, și a pus-o într-o femeie, căreia i-a pus numele Eva. Adam este cel care a numit-o Eva și ea era soția lui. El o iubea pe soția sa cu o dragoste naturală,

firească, „fileo.” Așa ar trebui să fie omul astăzi, și ea înapoi la bărbatul ei. Bărbatul, cel masculin și femeia, cel feminin.

Vedeți? Dumnezeu l-a creat pe om în propriul Său chip: „parte bărbătească și parte femeiască”, și acolo nu era încă nimeni să lucreze pământul și să-l stăpânească, de aceea, Dumnezeu a luat țărână și l-a făcut pe om. Omul făcut din țărână era mamifer; era un animal, dar Dumnezeu a pus în el acest duh al Lui, o viață, și astfel omul a avut posibilitatea să aleagă.

Noi, oamenii, ne gândim că suntem cineva, dar adevărul este că suntem doar un pumn de țărână. Aceasta-i tot. *„Și pentru că ești țărână, în țărână te vei întoarce.”* Deci, când vedeți un om care merge pe stradă în jos și se crede cineva pentru că are puțină educație și lucruri, amintiți-vă că nu este decât un bulgăre de țărână din Indiana. Aceasta-i tot. Același lucru este valabil pentru femeia care umblă cu pantaloni scurți, fumează și se poartă ca și cum toată țara ar fi a ei: ea nu este decât un bulgăre de țărână din Indiana și se va întoarce în pământ. Deci voi nu sunteți prea mult de la început. Acesta este adevărul, aceasta este ceea ce sunteți.

Dar în interiorul acestui pământ este un suflet, și în acesta lucrează Dumnezeu. Dacă natura duhului omului este de acord cu El, atunci natura veche moare. Lucrurile din lume și dragostea de lume moare, sunt moarte, vedeți, pentru că *„Dacă iubiți lumea, sau lucrurile lumii, dragostea lui Dumnezeu nu este în voi.”* (1 Ioan 2.15). Vedeți? Omul trebuie să fie născut din nou. Natura aceasta veche trebuie să moară, iar natura lui Dumnezeu vine și trăiește în voi. Dumnezeu este Singurul care nu a început niciodată și nu Se poate sfârși niciodată.

De aceea, El a avut partener; a luat pe acest om pământesc și acest Duh veșnic și l-a pus împreună. Dumnezeu S-a reflectat pe Sine Însuși, pentru că El a devenit Om în Hristos Isus, și El era Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu era în Hristos, a trăit în El, împăcând lumea cu Sine. Prin acel Om desăvârșit, fiecare din noi imperfectii care credem în Dumnezeu și acceptăm Aceasta, devenim desăvârșirea Lui.

El nu a lăsat ca trupul Lui să vadă putrezirea, nici nu a lăsat sufletul Lui în iad, ci L-a înviat a treia zi și trăiește în veci, iar noi vom avea un trup ca trupul Lui slăvit.

Acesta este motivul pentru care botezăm în Numele Lui: ca să putem învia în Numele Lui, în moartea Lui, în învierea Lui, pentru că noi vom învia din nou, mărturisind lumii că avem Viață nouă, pentru că omul vechi este mort. Noi am îngropat natura aceea de la început. Vedeți? Prima natură este dusă, iar acum suntem natura Lui. El trăiește în noi, și noi nu facem propria noastră voie, ci facem voia Lui. Noi nu gândim propriile noastre gânduri. Gândirea Lui este gândirea noastră. Minte care a fost în Hristos este în orice credincios, vedeți, acolo este sufletul; despre aceasta vorbim noi. Aceasta este partea din noi la care mă gândesc, sufletul.

Dacă suntem atenți, vedem că uneori se întâmplă lucruri cu privire la care ne întrebăm și întrebăm și pe alții: „Cum s-a putut întâmpla așa?”, dar dacă suntem creștini, după un timp putem vedea că totul lucrează spre bine, iar voi ați văzut deja aceasta.

Când am citit pentru prima dată Biblia, m-am întrebat: „De ce a îngăduit Dumnezeu ca Avraam, omul acela mare, să spună că Sara nu era soția lui?” Cum a îngăduit El ca Avraam să mintă și să facă toate celelalte lucruri? De ce l-a lăsat să părăsească țara făgăduită după ce El i-a spus să nu plece? Orice evreu care părăsește țara făgăduită este un decăzut, pentru că Dumnezeu le-a dat-o lor și le-a poruncit să stea acolo, vedeți, dar ei au părăsit-o. Astfel, el a mers jos în Gherar.

Și Abimelec, împăratul filistenilor, un bărbat bun și drept, s-a îndrăgostit de Sara și a vrut să se căsătorească cu ea. Seara (știu că vă vine să râdeți, dar aș vrea să vă aduc o imagine cât mai reală, ca să înțelegeți), după ce a făcut baie și-a îmbrăcat pijamaua, s-a rugat și s-a dus la culcare, Domnul i s-a arătat în vis și i-a zis: „*lată, ai să mori*”, deși omul nu a făcut nimic. Vedeți? El era înșelat și de Abraham și de Sara. Acesta este adevărul. Dar El i-a zis: „Tu ai luat soția altui om (vedeți), și Eu nu voi asculta rugăciunile tale, indiferent cât de mult te rogi. Tu ești la fel de bun ca unul mort, pentru că omul acela este profetul Meu.” Vedeți?

Vedeți, este greu de înțeles, dar dacă n-ar fi fost așa, noi n-am fi știut ce este harul.

De ce s-a căsătorit Avraam cu Agar, când avea o soție frumoasă ca Sara? Și nu el a vrut să facă aceasta, vedeți, ci Sara i-a propus, iar Domnul i-a zis: „*Ascultă ce-ți cere Sara.*” De ce? Pentru că a trebuit să fie un Ismael, iar „*femeia roabă și copilul ei să nu poată moșteni cu femeia slobodă și copilul ei.*” Înțelegeți ce vreau să spun?

Toate aceste lucruri sunt simboluri. De ce a trebuit să se căsătorească acel profet cu o prostituată și să aibă doi copii cu ea? (Osea 1.2-6). Era un semn. De ce a trebuit să stea (profetul Ezechiel) trei sute nouăzeci de zile pe o parte, și apoi, patruzeci de zile pe partea cealaltă în acel fel? (Ezechiel 4.4-5). Era un semn. Altul și-a rupt hainele și a mers înaintea Israelului. Toate lucrurile acelea erau simboluri și umbre, vedeți, iar noi trebuie să le vedem ca să le împlinim.

De multe ori când se întâmplă ceva, ne întrebăm de ce este așa. Este Dumnezeu care ne arată ceva mai dinainte.

Există lucruri pe care le uiți după o zi, dar sunt câteva întâmplări petrecute în tinerețe sau în copilărie, de care-ți amintești mereu. Știu că poate suna ridicol s-o spun, dar îmi amintesc cum mă târam îmbrăcat cu o cămașă lungă. Unii care sunteți de vârsta mea, vă amintiți desigur, că în vremea aceea copiii purtau cămăși lungi. Îmi amintesc, de asemenea, cum mă târam pe jos, adunam zăpada de pe bocancii unchiului meu și o mâncam, când venea și stătea lângă sobă.

Un alt eveniment din viața mea, de care-mi amintesc, este o viziune. Este prima viziune pe care am avut-o prin care mi s-a spus că o mare parte a vieții mele o voi petrece în apropierea unui oraș numit New Albany. Pe atunci eram încă copil mic și locuiam departe în munți. La nașterea mea nu a fost prezent niciun doctor care s-o asiste pe mama, apoi am locuit timp de cincizeci de ani chiar aici, conform viziunii.

Eu am știut întotdeauna că undeva există Dumnezeu. Când eram încă copil, El mi-a vorbit și mi-a poruncit să nu beau, să nu fumez și să nu-mi întinez trupul. Eu am avut întotdeauna o groază cu privire la aceasta, deși eram un om tânăr.

Îmi amintesc că odată eram afară la vânătoare, care pare să fie a doua natură a mea, împreună cu un băiat drăguț, Jim Poole. Cred că fiul lui vine aici la biserică, micul Jim; ei sunt o familie bună. Eu cunosc familia Poole. Eu și Jimmy am dormit împreună și am trăit împreună de când eram în școală, între noi fiind o diferență de șase luni. Din greșeală, Jim a tras în mine și m-a împușcat prin ambele picioare. Am fost dus imediat la spital, pe moarte (în timpul acela nu se cunoștea încă penicilina). M-au așezat pe un pat, au pus sub mine un cearceaf de cauciuc și au spus că mă vor opera în dimineața următoare.

Atunci mi-au curățat numai rana, tăind bucăți mari de carne care fusese sfâșiată de împușcătură. Cineva mă ținea de mâini, în timp ce eu strigam și mă zbăteam din cauza durerii. Aveam numai paisprezece ani.

În noaptea aceea nu am reușit să dorm deloc. Zăceam într-o baltă de sânge, aproape o jumătate de galon, iar doctorii mi-au făcut raze X și au spus că împușcătura era foarte aproape de arteră, încât o mică zgârietură ar tăia-o în două și aș începe să sângerez. „Ei bine”, m-am gândit, „acesta este sfârșitul meu.” Mi-am pus mâinile pe lângă mine, iar când le-am ridicat erau pline de sânge. Am sunat, dar când a venit sora, nu a putut decât să șteargă sângele cu un prosop.

În dimineața următoare, am fost operat deși eram foarte slăbit. În vremea aceea nu se făceau încă transfuzii de sânge. Doctorii mi-au dat eter ca să mă poată opera. Cred că vă amintiți că în vremea aceea, eterul era vechiul anestezic. M-am trezit după opt ore, deși ei s-au gândit că nu mă voi mai trezi. Ei nu m-au putut trezi.

Mi-o amintesc și acum pe doamna Roeder, care a stat tot timpul lângă mine. N-o voi uita niciodată. Indiferent ce se va întâmpla, nu o voi uita niciodată. În vremea

aceea era o femeie tânără. Soțul ei era maistru la o fabrică de mașini. Ea a stat lângă mine împreună cu doamna Steward. Ele mi-au plătit spitalizarea pentru că fiind prea săraci, noi nu aveam nici ce să mâncăm; de unde să plătim sute de dolari pentru spitalizare? Astfel, ea mi-a plătit spitalizarea prin societatea bisericii ei și Ku Klux Klan. Nu-i voi uita niciodată. Indiferent ce fac ei, eu nu pot să uit ce au făcut pentru mine. Ele l-au plătit și pe doctorul Roeder care, din câte știu trăiește și acum în Port Fulton și poate să vă povestească și să întărească ceea ce vă spun.

Când mi-am revenit din narcoză, s-a întâmplat ceva: întotdeauna am crezut că aceea a fost o vedenie. Eram atât de slăbit încât toți credeau că voi muri. Când am deschis ochii, am văzut-o pe doamna Roeder că stătea lângă mine și plângea. Am adormit din nou și atunci am avut o vedenie.

După vreo șapte luni, a trebuit să fiu internat din nou, deoarece doctorul nu a reușit să scoată toate resturile de schije și de zdrențe din picioarele mele și din cauza aceasta mi s-au umflat foarte tare și am făcut septicemie. Când au văzut cum arătam, au vrut să-mi amputeze ambele picioare de la coapse, dar nu am fost de acord. Mă dureau atât de tare încât simțeam că nu mai pot îndura. Am fost operat din nou de doctorul Pirtle din Louisville, care a scos afară tot, iar astăzi, prin harul lui Dumnezeu am niște picioare minunate.

În viziunea pe care am avut-o, am ajuns într-un loc care părea a fi iadul. (O femeie se simte rău și fratele Branham întrerupe povestirea ca să se roage pentru ea). Să-și pună cineva mâinile peste femeie, apoi scoateți-o puțin afară.

Să ne rugăm. Dragă Doamne Isuse, sora noastră este bolnavă și este leșinată în cameră, de aceea are nevoie de harul Tău, de tărie și putere. Peste ea au fost puse mâini care Te reprezintă pe Tine, iar Scriptura spune: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede... își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.16-18). Fă ca sora noastră să fie eliberată de această boală, spre slava lui Dumnezeu, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos și Ți-o predăm Ție. Amin.

Duceți-o puțin afară la aer curat. Este într-adevăr foarte cald înăuntru. Și eu mă simt foarte slab aici pe platformă, din cauza lipsei de aer. Când se va simți mai bine, duceți-o undeva unde să poată primi aer curat. Vedeți, este sufocant. Într-o sală micuță ca aceasta, oamenii produc numai boli, de aceea avem nevoie de aer. Poate are cineva apă ca s-o spele puțin pe față. Da, se simte deja mai bine. Poate reușiți să deschideți puțin ușile.

Când am avut vedenia despre care vreau să vă vorbesc, am crezut că am trecut din această viață la chin.

După cum v-am spus deja, șapte luni mai târziu, mi s-a făcut a doua operație, la spitalul Clark County Memorial. Când am ieșit afară, se părea că sunt undeva în Vest. Am avut o altă viziune. Pe cer era o cruce mare de aur și slava Domnului se revărsa de pe ea. Eu stăteam cu mâinile întinse spre ea, iar slava care venea de sus, a curs în pieptul meu. Imediat după aceea, vedenia m-a părăsit. Când am avut vedenia aceasta, tatăl meu stătea lângă mine și mă privea.

Oamenii care mă cunosc, știu că întotdeauna am vrut să merg în Vest. De altfel, și un astrolog mi-a spus că trebuie să plec în Vest pentru că m-am născut sub un anumit semn și niciodată nu voi putea realiza nimic în Est. Și am plecat într-adevăr în Vest, ca să împlinesc ceea ce am dorit toată viața.

De ce sunt acolo? Este cel mai ridicol lucru. Stau în chirie și plătesc o sută și zece dolari pe lună, în timp ce aici am o casă mobilată pentru care nu trebuie să plătesc nimic. Eu trebuie să-L urmez însă pe Domnul, aceasta este tot ce știu să fac. Voi știți vedeniile pe care le-am avut și ce s-a întâmplat acolo jos.

Frate Roy, dacă sora se simte încă slăbită și vrea s-o duceți undeva și s-o așezați într-o cameră pe acolo, unde are mai mult aer sau ceva, este în ordine, deoarece simt că va fi în ordine. Așa este bine. Dacă vrea să vină aici, îmi voi pune și eu mâinile peste ea. Scuzați-mă o clipă, vă rog.

Tată ceresc, această fiică a Ta a venit în dimineața aceasta aici ca să asculte Cuvântul Tău, dar iată că Satan încearcă s-o oprească de la aceasta. Eu știu că el nu poate s-o facă. „Satan nu poate, în Numele lui Isus Hristos!” Bine.

Oh, voi vorbiți despre zăduf, dar ar trebui să mergeți în careva din aceste locuri de peste mări unde ei se îngrămădesc unul peste altul, cu lepră și cancer. Oh, Doamne, abia îți poți ține respirația! Stau în clădirile acelea mari și contaminate cu boli. Voi știți ce este lepra. Zac acolo fără urechi, cu fața mâncată pe jumătate, fără mâini și fără picioare și lucruri ca acelea; zac îngrămădiți unul peste altul și încercau să se târască mai aproape ca să poată auzi Mesajul.

Acum, vreau să vă spun ce s-a întâmplat. Eu v-am mai spus cele două vedenii, dar vreau să vă vorbesc despre una din ele. Eu trebuia să fiu în Vest; întotdeauna am tânjit să fiu acolo.

Scopul Mesajului în această dimineață este să așez biserica, în orice mă va lăsa El s-o fac. Vedenia aceasta m-a atins, și astfel am dorit să așez biserica, dar ceea ce voi spune este numai pentru Tabernacolul de aici.

După ce m-a atins vedenia, m-am simțit slab, tot mai slab... parcă aș fi pierdut tot sângele, iar acum mă prăbușeam într-un abis fără sfârșit. Prima dată se părea că trec printre nori, apoi prin întuneric și mă scufundam în jos, jos, jos, până am ajuns în regiunea celor pierduți. Acolo am început să strig în timp ce priveam speriat în jur și nu găseam nici un sprijin. Nu puteam să mă opresc din cădere, parcă era o cădere fără sfârșit.

Doamne, ce contrast mare era între vedenia aceasta și aceea pe care am avut-o de curând, și în care eram în slavă alături de cei răscumpărați! Dar în vedenia aceasta, cădeam tot mai jos, așa că l-am strigat pe tata. Desigur fiind numai un copil, am strigat după tatăl meu, dar tatăl meu nu era acolo. Atunci am strigat după mama: „M-a prins ceva!”, dar mama nu era acolo. Eu doar mergeam în jos. Apoi am strigat la Dumnezeu, dar Dumnezeu nu era acolo. Acolo nu era nimic.

După un timp am auzit un sunet, cel mai trist sunet pe care l-am auzit vreodată. Aveam un simțământ îngrozitor, care nu se poate explica în cuvinte. Cred că și focul iadului ar fi mai plăcut decât ceea ce am simțit atunci. Vedeniile acelea nu au greșit niciodată, iar ceea ce vedeam acum era unul din cele mai îngrozitoare lucruri pe care le-am trăit vreodată.

Apoi am auzit un zgomot care părea făcut de o stafie, iar când am privit în direcția de unde venea, am văzut niște femei. Ele aveau pe sub ochi o dungă verde, așa cum se vopsesc femeile de astăzi. Ele au mers mai departe: „Uh! Uh! Uh! Uh!” Oh, vai!

Atunci am strigat: „Oh, Dumnezeule, ai milă de mine! Unde ești, Doamne? Dacă-mi îngădui să merg înapoi și să trăiesc, Îți promit că voi fi un băiat bun!” Aceasta este tot ce am spus atunci. Dumnezeu știe și în Ziua judecății, El mă va judeca dacă nu spun adevărul. Aceasta am spus: „Doamne Dumnezeule, lasă-mă să merg înapoi, și Îți promit că voi fi un băiat bun.”

Înainte să fiu împușcat, eu am mai mințit și am făcut și alte lucruri rele, așa că am spus: „Ai milă de mine, Dumnezeule! Tu știi că eu nu am curvit niciodată.” Acesta era singurul lucru bun pe care puteam să i-l spun lui Dumnezeu. „Eu nu am curvit niciodată.”

Eram convins că El era undeva, dar peste tot în jurul meu umblau acele ființe epuizate. O, ce simțământ îngrozitor! Ele aveau ochi mari, sprâncene cam așa de mari și vopseaua mergea în spate ca o pisică, o dungă verde, de parcă erau bolnave de cancer sau ceva. Treceau pe lângă mine: „Uh! Uh! Uh! Uh!” Oh, ce simțământ!

Apoi, deodată am revenit la viața naturală. Acea vedenie a fost un adevărat chin pentru mine, de aceea mă rugam: „Doamne, nu mă lăsa niciodată să ajung într-un loc ca acela, și nicio o altă ființă umană să nu meargă acolo!”

Șapte luni mai târziu, am primit vedenia despre care v-am vorbit deja, în care se părea că sunt în Vest și crucea aceea de aur a venit deasupra mea. Eu știam deja că undeva există regiunea celor condamnați, dar până acum vreo patru săptămâni, nu m-am gândit niciodată la ea.

Cu vreo patru săptămâni în urmă, m-am dus împreună cu soția mea la Tucson, să facem niște cumpărături. Noi am mers la subsol, și acolo era un grup de băieți care aveau părul „scărmănat”, așa cum îl fac femeile, cu cârlionți pieptănați aici în față și cu acești pantaloni foarte înalți ca un fel de beatniks sau cum îi numiți. Toți se uitau la ei, la capurile lor care erau așa de mari, ca femeile care poartă tunsoarea „capul apei”, știți ce vreau să spun.

O femeie tânără care a trecut pe lângă mine a zis: „Ce crezi despre aceasta?”

„Dacă îi judeci, ar trebui să te rușinezi de tine însuși! Și voi aveți același drept de-a umbla cum umblați, ca și ei! Adevărul este că nici unii dintre voi nu aveți dreptul s-o faceți!”

Apoi am urcat pe scări. Erau scări automate care îi duceau pe oameni la etajele de sus sau la cele de jos. Când am privit femeile care urcau pe acele scări, am simțit că mi se face rău. Tinere, bătrâne, indiferent de vârsta pe care o aveau, erau îmbrăcate cu pantaloni scurți sau cu haine mulate pe corp, ca să fie cât mai sexy, și cu tot felul de freze. Una dintre ele a venit și s-a așezat pe scaun. Eu stăteam cu capul plecat, dar când s-a așezat, mi-am ridicat capul și am privit-o.

Povestea în spaniolă cu o femeie de lângă ea. Ea era o femeie albă și vorbea cu femeia spaniolă. Când le-am privit, mi-am amintit deodată că am mai întâlnit-o undeva. Ochii ei erau ca ai unei pisici. Voi știți că de câtva timp încoace femeile își vopsesc ochii. Ele poartă ochelari de pisică ce le „trag” ochii în sus, și se vopsesc cu verde pe sub ochi. Înaintea mea era ceea ce văzusem în vedenia din copilărie. Era chiar femeia din vedenie. Am simțit că înțepenesc și am privit în jur. Din pricina mulțimii care vorbea, se auzeau numai murmure.

Pentru o clipă mi s-a părut că sunt transpus din nou în acea vedenie. „Exact aceasta am văzut în iad”, mi-am zis. Acolo erau ele, acea plagă. Apoi m-am gândit că ele erau în iad, deoarece le vedeam cu dungă verde-albăstruie pe sub ochi, exact cum le văzusem cu patrusprezece de ani în urmă, când avusesem acea vedenie.

Da, sunt patruzeci de ani de atunci. Acum am cincizeci și patru de ani, iar când am avut vedenia aveam doar patrusprezece ani. „Patruzeci” este numărul judecății.

Când a venit soția mea, mă simțeam atât de rău încât nici nu am putut vorbi cu ea. Ea voia să cumpere haine de școală pentru copii, dar când m-a văzut, m-a întrebat speriată: „Bill, ce s-a întâmplat cu tine?”

„Dragă, sunt aproape ca un om mort”, am răspuns eu.

„Dar ce s-a întâmplat, ești bolnav?”

„Nu, dar chiar acum s-a întâmplat ceva.”

Ea nu știa ce să creadă, iar eu nu am spus nimănui ce mi s-a întâmplat, pentru că doream să spun aceste lucruri mai întâi bisericii mele. Vedeți? Aceasta a fost promisiunea mea: să o aduc întâi la biserică. Și cred că după seara aceasta veți înțelege motivul pentru care încerc să-mi țin promisiunea. Vedeți?

Atunci m-am gândit la femeile acelea cu ochii cu priviri canceroase. Erau femei spaniole, franceze, indiene și albe, și toate purtau aceeași freză zburlită. Voi știți cum o fac ele. Apoi ochii aceia cu priviri canceroase, le erau vopsiți cu verde și alungiți spre capătul ochiului, ca la pisică. În timp ce ascultam murmurul vocilor, mă gândeam că în J. C. Penney's store, sunt din nou înapoi în iad.

M-am speriat foarte tare și am zis: „Doamne, dar eu nu am murit încă, dar Tu m-ai lăsat să ajung în acest loc până la urmă.”

Zgomotul din jurul meu era întocmai ca cel din vedenie. Femeile urcau cu scara rulantă și se învâртеau în jurul meu murmurând: „Uh! Uh! Uh!”, iar eu le puteam vedea ochii aceia verzi cu priviri ciudate și plângăreți.

M-am întors spre soția mea și i-am zis: „Mai lasă-mă puțin singur, dragă, apoi dacă n-ai nimic împotriva, vreau să merg acasă.”

„Ești bolnav?” m-a întrebat ea, dar eu am zis: „Nu sunt bolnav, dar dacă mai ai de făcut ceva cumpărături, du-te și cumpără.”

„Nu mai trebuie să cumpăr nimic, am terminat,” a spus ea, după care m-a luat de braț și am ieșit afară. Când am ieșit, ea m-a întrebat: „Ce s-a întâmplat cu tine?”

„Meda, acolo sus s-a întâmplat ceva.”

Pe când mă aflam încă sub influența celor văzute, m-am întrebat: „În ce zi trăim, Doamne? Poate fi aceasta Tragerea a treia?” Eu am câteva notițe aici.

Isus. Noi știm să Isus le-a predicat la oameni. Aici vom fi foarte Scripturali. După ce Și-a încheiat slujba, El a fost respins de oameni. Aș vrea să citiți printre rânduri și să trageți propria concluzie. Amintiți-vă ce v-am spus mai întâi: După ce le-a predicat oamenilor...

Noi știm că El a venit ca Cel făgăduit pentru ziua aceea. Scriptura ne spune că Isus Hristos a fost Mesia, acest lucru fiind dovedit de Dumnezeu Însuși și de cuvântul Său. Este cineva aici care se mai îndoiește de acest adevăr? Dacă vă îndoiiți, veniți

la altar, pentru că El a fost legitimat de Dumnezeu, ca Mesia.

În ziua de Rusalii, a venit Duhul Sfânt. Patru zile mai târziu, când a vorbit cu Sanhedrinul, Petru a spus: „*Isus din Nazaret, un Om dovedit de Dumnezeu între voi prin semne și minuni, pe care Dumnezeu le-a făcut în mijlocul vostru, la care noi toți suntem martori. Vedeți? „Voi L-ați luat cu mâini rele și L-ați răstignit pe Prințul Vieții; pe care Dumnezeu L-a înviat, și a arătat aceste lucruri pe care le-ați văzut.”* Vedeți? Hristos trăia în continuare. Desigur, El încă trăiește și astăzi.

După ce Isus a fost legitimat clar de Dumnezeu Însuși; după zilele profeției Lui, deși a fost identificat biblic, oamenii L-au respins. Acesta este adevărul. Ei L-au respins aici, dar El le-a predicat celor care au avut posibilitatea de a fi salvați. Gândiți-vă că fiecare om a avut posibilitatea să fie mântuit când a predicat El. Noi nu știm cine sunt ei, dar știm că ei au fost hotărâți mai dinainte. Dar El a predicat în continuu.

Dar după zilele predicării Lui, slujba Lui a continuat, pentru că ultimul grup la care S-a dus să predice, au fost sufletele care erau în iad, care nu puteau fi iertate. Noi am citit acest lucru în 2 Petru 2. Vedeți? El a mers și a predicat sufletelor care erau în închisoare, care este iadul încuiat până în Ziua Judecății.

Vedeți, judecata nu este acum, și acum nu este nici un iad care arde. Dacă cineva spune că acum sunt oameni care se află în iadul care arde, este greșit! Chiar și un judecător pământesc, înainte de a condamna pe cineva îi dă dreptul să se apere. Dumnezeu nu va arunca pe nimeni în focul iadului înainte de a-l judeca după propriile Sale Legi, și în care va fi găsit vinovat. Dacă cineva refuză harul, întâi trebuie să fie un tribunal, iar tribunalul este Marele Tron Alb al Judecății. Dar acum el este într-un loc numit închisoare.

Eu am văzut în vedenie ambele locuri... Domnul să mă ierte dacă greșesc, dar cred că am văzut ambele locuri. I-am văzut pe cei răscumpărați și binecuvântați și i-am putut privi și pe cei pierduți și unde erau ei. Acesta este motivul pentru care astăzi

stau în fața voastră și ca frate al vostru, vă avertizez să fugiți de calea care duce în jos. Nu mergeți niciodată pe calea aceea! Și dacă vreți vreodată să trăiți pentru ceva, aveți calea de sus, unde cei răscumpărați sunt în bucurie și pace și nu pot păcătui și nu pot fi apăsați de nimic, pentru că sunt desăvârșiți. Eu am văzut cele două locuri. Știu că aceasta este o afirmație curajoasă, dar Dumnezeu este Martorul meu că vă spun adevărul. Eu cred sincer că am văzut cele două locuri.

Oh, să nu fie nicio persoană care să intre vreodată în regiunea celor pierduți! Dacă ați fi străpunși de sârme înroșite și ați fi chinuiți în orice fel, nu ar fi ca și chinul diavolului care este în locul acela. Minteă umană nu poate cuprinde ce este regiunea celor pierduți. Nu există cale de a explica aceasta. De asemenea, nu este nici o posibilitate de a descrie fericirea celor binecuvântați. Unul este îngrozitor, iar celălalt este o splendoare. Dacă credeți aceasta, cercetați-vă pe voi înșivă.

Eu am început să îmbătrânesc și nu știu cât timp mai am. În curând voi avea cincizeci și cinci de ani și conform naturii, nu pot să mai am mulți ani. Nu știu unde va ajunge această bandă, dar fiecare să o asculte, aici și de pe bandă, sau oriunde va merge. Niciodată să nu mergeți în regiunea celor pierduți. Nici nu vă puteți imagina cât de îngrozitor este iadul! Indiferent ce veți face, să nu uitați niciodată ce spune sfântul Pavel: *„Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechile nu le-au auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”* (1Corinteni 2.9). Astfel, dacă ascultați banda, opriți aparatul și pocăiți-vă dacă nu sunteți salvați. Împăcați-vă cu Dumnezeu!

Vă spun aceasta pe baza a ceea ce am văzut, iar dacă aceste vedenii m-au înșelat, Dumnezeu să aibă milă de mine pentru că am făcut o astfel de afirmație. Eu știu însă că inima mea este sinceră și că nici una din vedeniile pe care le-am avut nu au greșit. Eu am văzut cele două locuri. Faceți Domnul ca nicio ființă omenească să nu meargă pe drumul care duce în jos!

Când Isus și-a încheiat slujba, S-a dus și a predicat sufletelor care erau nesalvabile, care nu mai puteau fi salvate niciodată. Așa ne spune Biblia. „El a mers și a predicat sufletelor care erau în închisoare, care nu s-au pocăit.” Ei au refuzat harul,

iar acum așteaptă judecata. Oh, ce timp va fi acela! Aș vrea ca oamenii să fie scuturați puțin ca să vadă care este realitatea.

Isus a spus: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*” (Ioan 20.21). Așa cum a fost trimis de Tatăl, să predice celor vii, celor care aveau speranță, așa a fost trimis să prezinte același Mesaj celor care nu au speranță; iar în timpul acesta va fi la fel, pentru că Duhul lui Hristos în noi, nu își schimbă natura, nu își schimbă felul de lucrare. Dumnezeu nu Se schimbă, ci este Același în fiecare generație. El trebuie să fie Același. Și Isus a spus: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*”

Slujbele trebuie să fie la fel, întrucât El a zis în sfântul Ioan 14.12: „*Cine ce crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Vedeți, „lucrările,” predicarea la cei pierduți, vindecând bolnavii, și apoi celor care nu este posibil să fie salvați. Vedeți? Lucrarea a mers înainte la fel. Astfel, în aceste zile din urmă, slujba lui Isus Hristos s-a întrupat din nou în Biserica Sa. Mulți dintre voi cred aceasta și eu cred împreună cu voi. Eu cred aceasta. Dacă nu aș crede, aș face altceva. Și dacă Duhul lui Dumnezeu este în voi, sunteți preocupați de oameni.

Un verset din Biblie m-a nedumerit întotdeauna: „Cum a fost posibil ca Moise să aibă o idee mai bună decât Dumnezeu?” Apoi am înțeles că în Moise era Duhul lui Hristos.

Dumnezeu a zis: „Moise, desparte-te de ei. Eu îi voi nimici și voi începe cu tine!” Dar el a zis: „Doamne, ia-mă pe mine. Șterge numele meu.” El s-a pus în spărtură, pentru că avea o inimă îndurătoare pentru cei care s-au răzvrătit. Vedeți?

Când un predicator care are oamenii pe inima lui... Cum aș putea să mă simt vreodată îndreptățit înaintea lui Dumnezeu, și înaintea mea însumi, și să ascund ceva de poporul pe care-l iubesc, mai mult decât mă iubesc pe mine însumi? Cum este posibil ca cineva să primească un om în biserică, printr-o strângere de mână, printr-o stropire sau printr-un botez fals, și să-l țină în această minciună, cu toate

că știe bine ce spune Biblia, apoi să spună că-l iubește pe acel om?

Chiar dacă ar trebui să cerșesc pentru traiul meu, vreau să fiu cinstit cu Dumnezeu și cu oamenii și să le spun Adevărul. Nu mă lăsa niciodată să fiu un înșelător. Cum pot să-i înșel pe aceia pe care-i iubesc? Deși trebuie să-i rănesc, totuși îi iubesc. Voi vă pedepsiți copilul pentru că-l iubiți. Nu o faceți pentru că nu-l iubiți, ci pentru că îl iubiți. Dacă este greșit și nu-l corectați, va muri.

Așa a fost slujirea în trecut și așa este și astăzi. A fost predicată și dovedită în întregime de Cuvântul lui Dumnezeu, și acela nu poate fi omul, ci trebuie să fie Dumnezeu. Trebuie să fie El. Observați, aceleași semne duhovnicești pe care le-a făcut Isus, au traversat din nou pământul în zilele din urmă. Același semn duhovnicesc prin care S-a identificat El însuși ca fiind Mesia, L-a identificat și astăzi. El este încă Mesia, de aceea, semnul care a fost arătat atunci, se arată din nou astăzi. Stâlpul de Foc din pustie era același Stâlp de Foc pe care L-a văzut Pavel, Același; tot ceea ce s-a întâmplat, cu aceeași natură, făcând același lucru.

Isus a spus că El face numai ceea ce îi arată Tatăl (Ioan 5.19), și noi știm că Tatăl este Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu. Este numai o slujbă a lui Dumnezeu. Dacă nu-i așa, care dintre ei este Tatăl lui Isus Hristos? Isus a spus că Tatăl Lui este Dumnezeu, iar Biblia spune că Duhul Sfânt era Tatăl Lui. Unii spuneau că El ar fi un copil nelegitim, dar adevărul este că Duhul Sfânt este însuși Dumnezeul cel Adevărat, iar „Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt” sunt trei descoperiri diferite ale aceluiași Dumnezeu, ale singurului Dumnezeu adevărat.

Eu și voi, suntem o parte din Dumnezeu; dar eu nu sunt Dumnezeu în întregime și nici voi nu sunteți în întregime Dumnezeu. Vedeți? Vedeți? Acelea sunt atributele lui Dumnezeu peste noi, ca fii adoptivi prin Isus Hristos, care este Dumnezeu însuși venit în trup ca să moară pentru noi.

Duhul Sfânt arată întotdeauna lucrurile viitoare care vor veni și El nu a greșit niciodată. Întotdeauna, totul a fost desăvârșit. Este adevărat? El nu a căutat slavă

pentru Sine, ci l-a dat toată slava lui Dumnezeu. El a zis: „*Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, ci face ceea ce vede la Tatăl făcând.*” Și Tatăl Lui era Duhul Sfânt, este adevărat? „*Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt*” (Matei 1.20), care era Tatăl Lui. Și Duhul Sfânt l-a arătat lui Isus lucrurile care vor veni, l-a spus lucrurile care erau.

El era Profetul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul lui Dumnezeu vine la profeți; acești profeți și-au notat ce a spus Dumnezeu. Faptul că Îl notau, arată că la profeți Cuvântul venea cu măsură, dar Isus nu și-a notat niciodată nimic pentru că El era Cuvântul.

Observați: Duhul Sfânt care locuia în El a spus: „*Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu sunt cu voi și în voi, în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Eu voi veni la voi.*” „*Eu*”, Tatăl care era în El, „*Mă voi întoarce la voi.*” (Ioan 14.18). Și El a zis: „*Când va veni Duhul Sfânt peste voi, El vă va descoperi lucrurile pe care vi le-am spus Eu, și vă va arăta lucrurile care vor veni.*” la te uită!

Noi observăm că Duhul Sfânt face și astăzi exact aceleași lucruri pe care le-a făcut în Biserica de la început, anunțând prin Stâlpul de Foc, același lucru ca la început. Ioan a văzut că Acesta a venit peste Isus la râul Iordan și a mărturisit aceasta, iar astăzi s-a întâmplat la fel. Totul a fost dovedit chiar și științific, încât nimeni nu poate tăgădui acest lucru. S-au făcut chiar și fotografii cu El, așa că nimeni nu mai poate spune că este un gând mitic sau psihologie. George J. Lacy a spus referitor la Lumina supranaturală: „*Ochiul mecanic al unui aparat de fotografiat nu fotografiază psihologie. Lumina a lovit lentilele.*”

Biserică, ești martoră că în urmă cu șase sau opt luni, m-am ridicat și am spus: „*Așa vorbește Domnul: Eu voi merge la Tucson, Arizona și acolo va fi o explozie, după care se vor arăta șapte îngeri!*” Vă amintiți? („*Amin*”). Dumnezeu a făcut-o atât de reală încât revista Look a făcut fotografiile ei. Prevăzut spiritual și materializat exact la fel. Cei șapte Îngeri au adus încheierea tuturor Scripturilor, pentru că tainele întregii Biblii sunt în cele șapte Peceți. Noi știm că aceasta este

Cartea, Pecetea ei, încheiată cu aceasta. Taina întregii Cărți este în cele șapte Peceți pe care Domnul ne-a îngăduit să le aducem.

Aici este un om care a fost cu mine când s-a întâmplat aceasta, iar revista Look a descris același lucru și a dovedit că s-a întâmplat. Era Dumnezeu care a stat în spatele Cuvântului Său ca să-L împlinescă, așa cum a făgăduit. De aceea, nu eu, o ființă muritoare, fac aceste lucruri, ci El, Dumnezeul cel veșnic este în mijlocul vostru.

El folosește omul. Acesta este adevărul. El nu face nimic în afară de ceea ce face prin om. Noi ne dăm seama de aceasta. Eu nu știu de ce a ales El în felul acesta, pentru că ar fi putut să folosească soarele sau vântul ca să predice Evanghelia Sa și să facă toate aceste lucrări minunate; dar El l-a ales pe om; a vrut să vorbească omului prin om.

Nu el însuși, ci, „Cuvântul Domnului vine la profeți”, la profeți, predicatori. Cum poate fi un profet adevărat, cineva care neagă Cuvântul original? Vedeți? El nu poate fi, deoarece neagă Adevărul Cuvântului. Spun aceasta pentru că acest Cuvânt este predicat prin adevărul Cuvântului și prin adevărul Duhului Sfânt și va manifesta orice promisiune care a făcut-o El. Prin aceasta știm dacă este adevărat sau nu, pentru că așa a spus Isus: *„Dacă nu fac ceea ce este scris despre Mine că voi face, să nu Mă credeți.”* Vedeți? (Ioan 10.38). Noi putem vedea acum aceste lucruri.

Gândiți-vă că cele șapte Peceți au fost terminate, și când cele șapte au fost descoperite Adevărurile...

El nu îngăduie s-o știm pe una din ele. Câți din voi au fost prezenți la cele șapte Peceți și ați ascultat? („Amin”). Cred că ați fost toți. El nu ne-a dat voie să vedem taina Peceții a șaptea, dar a stat în mijlocul nostru și le-a descoperit pe celelalte. Dacă am predicat cândva ceva sub inspirație, să știți că acestea au fost acelea. Și trebuie să fie adevărată pentru voi. Eu v-am spus ce se va întâmpla, iar știința a

dovedit că este adevărul. A venit înapoi, am auzit-o dezvăluită și a făcut orice Cuvânt corect. O ce zi trăim! Unde suntem noi?

Amintiți-vă că toate cele șapte Trâmbițe sună sub Pecetea șasea.

Șapte este întotdeauna o taină; șapte este sfârșitul, este venirea Domnului. În cer s-a făcut o tăcere adâncă. Nimeni nu s-a mișcat. Isus Însuși a spus: „Niciun Înger din cer nu știe când Mă voi întoarce. Nici măcar Eu Însumi nu știu aceasta, în ce timp, pentru că Tatăl a păstrat aceasta în gândul Lui.” Numai Dumnezeu o știe, Duhul. El a spus: „Eu nu știu aceasta.” Atunci nu fusese descoperită. Când a sunat Trâmbița a șaptea... sau Îngerul al șaptelea, a fost deschisă o Pecete, apoi în cer a fost o tăcere. Vedeți? Nu se arătase mai dinainte ce se va întâmpla. Dar sub Pecetea a șasea, s-au deschis aceste Trâmbițe. Amintiți-vă că noi aflăm că Mielul a înaintat, a apărut în scenă. El a părăsit Scaunul Harului. Lucrarea de răscumpărare s-a sfârșit, iar El a înaintat, a luat Cartea din mâna Celui ce stătea pe Tron și nu a mai fost timp. Imediat, în capitolul 10.7 a apărut un înger zicând... Acest Înger a venit jos și a jurat că „*nu mai este timp.*”

Dar vedeți, în această Carte este ceea ce a fost răscumpărat. Aceea este Cartea Răscumpărării și orice a răscumpărat El, a fost scris în Cartea aceea. Toți aceia pentru care a murit El erau scriși în Carte, și El nu putea părăsi Tronul de mijlocire până când nu i-a răscumpărat în întregime. El nu i-a putut răscumpăra la cruce, pentru că ei au fost scriși în Cartea Vieții Mielului, și El trebuia să stea pe Tron să facă mijlocire până când era mântuită și ultimă persoană din Carte. Glorie!

Dar într-o zi El a înviat de Acolo, a înaintat. La cine era Cartea? La Proprietarul abstract, la Dumnezeu cel Atotputernic. Ioan a privit în jur și a plâns pentru că nu era nici un om vrednic să privească măcar în Carte și, în special, să îi deschidă Pecețile, să descopere ce erau tainele ascunse.

Tainele se aflau sub cele șapte Peceți, iar când ele au fost deschise, a fost deschisă întreaga Biblie. Cele Șapte Peceți; Cartea a fost pecetluită cu Șapte taine și în

aceste șapte taine se ține toată taina Ei. Ea era Cartea Răscumpărării, Noul Testament. Nu Cel Vechi. El a proclamat Noul Testament. Cei din vechime nu au putut ajunge la desăvârșire fără noi (Evrei 11.40). Vedeți? Vedeți? Răscumpărarea a venit numai când a murit Mântuitorul. Potențial, ei erau sub sângele mieilor, dar au fost răscumpești numai când a venit Mântuitorul.

Ioan a privit în jur și acolo stătea Dumnezeu pe Tron, cu Cartea pecetluită cu Șapte Peceți în mâna Lui, și tot Planul de răscumpărare era în Ea. Rasa umană pierduse dreptul la Viață prin Adam, dar unde a mers Cartea după ce a fost pierdută de Adam? Satan n-a putut s-o ia; tot ce a putut face el, a fost să-l facă pe om s-o piardă, să nu-i mai aparțină. Dar unde a mers Cartea? Ea nu a aparținut rasei umane. (Fratele Branham bate de câteva ori în amvon). Bindecuvântările nu aparțineau aici pentru că rasa umană a pierdut Cartea. Astfel, Ea a mers înapoi la Proprietarul original, la Dumnezeu.

El stătea cu Ea în mână și a cerut să vină cineva s-o ia.

Ioan a privit în jur, dar nu era nimeni în cer, nimeni pe pământ, nimeni, niciun Înger, nimeni nu putea să ia Cartea să îi rupă Pecețile sau măcar să privească în Ea. Niciun om nu era vrednic, iar Ioan a spus că a plâns cu amar. Dar unul din bătrâni i-a zis: „Nu mai plânge, Ioan, căci Leul din Seminția lui Iuda a biruit și El este vrednic.” (Apocalipsa 5.5).

Ioan a privit în jur să-l vadă pe Leu, dar ce a văzut? Un Miel. Un Miel care sângera, un Miel care a fost junghiat. Când? De la întemeierea lumii. Mielul a pășit în față, a mers înaintea Celui care avea Cartea în Mâna dreaptă și a primit Cartea, apoi S-a așezat pe Tron. Aceasta este. Totul s-a sfârșit (când?) când au fost descoperite Pecețile și ultimul ales s-a alăturat celor răscumpești de El.

Voi ziceți: „Păi, El nu a venit să-i răscumpere în urmă cu două mii de ani?”

Vedeți, numele lor erau în Cartea Vieții, în Cartea aceea, dar El a trebuit să stea acolo, deoarece scopul lui Dumnezeu era să-i răscumpere. Numele lor au fost puse în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Mielul le-a pus acolo atunci, iar după ce a fost înjunghiat, a venit înapoi să facă mijlociri.

Priviți-L! Acolo vor fi multe imitații, multe altele, dar a fost cineva care într-adevăr urma să fie salvat... Biserica a fost rânduită să fie fără pată sau zbârcitură. Ea va fi Acolo deoarece Mielul a murit pentru scopul acesta, iar când ultimul nume care a fost în Cartea aceea a fost răscumpărat, Mielul a înaintat și a luat Cartea: „Eu sunt Cel care a făcut aceasta!”

Îngerii, heruvimii, cei douăzeci și patru de bătrâni, făpturile, orice lucru, și-au dat jos cununile, s-au aruncat în fața Tronului și au zis: „Vrednic ești Tu!”

Ioan a spus: „Orice lucru din Cer și de pe pământ m-a auzit strigând: „Amin!”, strigând: „Aleluia, slavă lui Dumnezeu!” Strigătul a mers în sus. De ce? Pentru că numele lor erau în Cartea aceea ca să fie descoperite, iar Mielul le-a descoperit.

Mielul i-a răscumpărat, dar nu a putut înainta până când nu a fost descoperit fiecare nume, iar aceasta a avut loc sub Pecetea a șasea, înainte să se rupă a Șaptea. Apoi, cei fără pată... Apoi Mielul a venit după ceea ce a răscumpărat. El a venit să ceară ceea ce a răscumpărat. Acum, El vine să primească ceea ce El a răscumpărat. Aceasta este lucrarea Lui, El o face. El vine s-o primească. Oh, ce timp! Cele șapte Pecetei au dovedit aceasta. El a venit înapoi și a luat Cartea Răscumpărării!

Observați, mesajul îngerului al șaptelea urma să descopere a șaptea, cele șapte Pecetei. Apocalipsa 10.7. Vedeți?

Ioan a văzut un Înger puternic care Se cobora din cer. Deasupra capului avea un curcubeu și a pus un picior pe pământ și unul pe mare. Acesta era Hristos. Voi Îl

puteți vedea din nou în Apocalipsa 1, cu curcubeul deasupra capului și așa mai departe. El a venit și a pus un picior pe pământ și unul pe mare, și a ridicat mâna. El avea încă curcubeul deasupra capului.” Acela este Legământul. El era Îngerul Legământului, Hristos, făcut cu puțin mai prejos de Îngeri, ca să sufere. Acolo vine El: „Și-a ridicat mâna spre Cer și a jurat pe Cel ce trăiește în veci de veci,” Cel veșnic, Dumnezeu Tatăl, „că nu va mai fi timp,” când vor avea loc acestea. S-a sfârșit.

Apoi Scriptura spune: „*La Mesajul îngerului al șaptelea pământesc*”, mesagerul al șaptelea pământesc, în ultima epocă a Bisericii, „*la începutul slujbei lui*,” în timpul când începe pe pământ, „*va fi făcută cunoscută taina lui Dumnezeu, a celor șapte Peceți*.” Acum vedem unde suntem. Poate fi aceasta, prieteni? Totul este posibil.

El a pășit înainte pentru răscumpărarea celor aflați în Carte. Toți cei care aveau să fie răscumparați era în Carte, hotărâți înainte de întemeierea lumii. El a venit să-i răscumpere, pentru că toți cei care au fost răscumparați, au fost scriși în Carte.

Acum vreau să vă pun o întrebare. Cei care ascultați banda, fiți atenți! Ochii aceia hidoși, capul acela hidos, ar putea fi motivul pentru care acest Mesaj a fost atât de împotriva femeilor din epoca modernă? Ar putea fi acesta Mesajul ultimului înger? Ce a spus El acolo jos la râu cu treizeci și trei de ani în urmă? „Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul,” vedeți, „să anunțe prima venire a lui Hristos, Mesajul tău va anunța a doua venire a Lui.” Mesajul acesta a mers în jurul lumii, ceea ce înseamnă că venirea Lui trebuie să fie aproape. Priviți ce se întâmplă acum.

Cu câteva zile în urmă am vorbit cu fratele Jack Moore. Voi toți îl cunoașteți pe Jack Moore. Eu merg la el la Shreveport. Eu i-am zis: „Frate Jack, tu ai fost cel mai apropiat prieten pe care l-am avut pe pământ.” Dar înainte de a-l întreba pe el, am vorbit cu soția mea.

Dacă cineva știe totul despre mine, greșelile mele și toate, aceea este soția mea, vedeți, o persoană dragă. Astfel, într-o zi i-am zis: „Dragă, ca soț al tău și vestitor

al Evangheliei, n-aș vrea să te supăr cu nimic și nici să-ți fac vreun reproș. Eu nu vreau să te jignesc, nici să-ți fac vreun reproș. Dumnezeu să mă ferească să fac ceva care te-ar răni, și cu atât mai mult cred că l-ar răni pe Dumnezeu, pe care Îl iubesc atât de mult! Tu ești soția mea, iar El este Salvatorul și Dumnezeul meu. Vreau să-ți pun o întrebare. Să nu-mi ascunzi nimic și să-mi spui adevărul. Am studiat oare prea mult?”

Știu că sunt ieșit din comun, un ciudat. Știu aceasta, pentru că fiecare spune: „Ce fel de om este acesta?” Ei bine, voi nu vă puteți schimba pe voi înșivă deoarece sunteți ceea ce sunteți, prin harul lui Dumnezeu.

Am zis: „Mi-am pierdut mințile și sunt puțin dus? De ce le condamn în mod constant pe femei, deși le iubesc?” Ei spun că sunt un urâtor al femeilor, dar eu nu le urăsc... Nu sunt un urâtor al femeilor. O asemenea afirmație este greșită. Eu iubesc femeile, desigur, ca surori.

Eu nu pot să vă bat pe umăr când văd că sunteți greșite, vă iubesc prea mult ca să fac aceasta. Dacă cineva ar face aceasta, ar avea o alt fel de dragoste. Eu vă iubesc pentru ceea ce sunteți; pentru că sunteți perechea, ajutorul dat de Dumnezeu pentru un fiu al Său și sunteți o parte din el. Vă iubesc pentru că ați fost făcute în chipul bărbatului și bărbatul în chipul lui Dumnezeu, iar împreună sunteți una în Hristos. De aceea vă iubesc, nu din alt motiv! Dumnezeu știe aceasta. Acesta este adevărul. Eu vă iubesc.

Unii predicatori zic: „Spuneți-le femeilor să-și pieptene părul altfel, să-și pună o pălărie sau altceva și să vină să-l asculte pe fratele Branham, pentru că atunci explodează și vorbește despre părul vostru scurt... să nu purtați machiaje și așa mai departe.” Ele au făcut aceasta, apoi zic: „Oh, el a vorbit despre cineva...”

Alții au venit și au spus: „Oamenii cred că ești un profet. De ce nu le înveți pe femei cum să primească marile daruri spirituale și lucruri ca acelea, în loc să încerci să le înveți astfel de lucruri?”

„Cum vor cunoaște Algebra dacă nu învață Abecedarul?” Vedeți? Puneți-vă mai întâi în ordine! Cu cât predic mai mult, cu atât se fac mai rele. Apoi ziceți: „De ce nu încetezi?” Nu, domnule. Trebuie să existe un glas, un martor împotriva acestui lucru.

Nu demult, unul dintre cei mai mari oameni în slujbă astăzi, și-a pus mâinile peste mine și a zis: „Frate Branham, dacă-mi permiți, mă voi ruga ca Dumnezeu să ia aceasta afară din inima ta! Lasă-le pe femei în pace cu privire la lucrurile acelea!”

„Crezi că ar fi bine să faci aceasta? Tu ești un predicator al sfințeniei,” am spus eu.

„Nu cred, dar aceasta este la aprecierea păstorilor.”

„Dar ei nu o fac”, am spus eu.

Cineva trebuie s-o facă. Râul trebuie trecut. Firea trebuie pusă deoparte. Eu nu vreau s-o fac. Dumnezeu știe că eu nu vreau s-o fac. Multe dintre femeile acelea mi-au hrănit copiii, și și-ar da viața pentru mine dar, dacă prin harul lui Dumnezeu am fost pus să păzesc Calea, cum credeți că aș putea sta liniștit când văd că acea persoană sărmană merge și se scufundă fără speranță? Cum aș putea să nu strig?

Nu Duhul lui Hristos, ci duhul acestei națiuni, duhul bisericii, le-a aruncat pe femei în această încurcătură! Eu sunt numai un glas care strigă: „leșiți afară din aceasta! Fugiți din murdăria aceea! Nu lăsați ca diavolul să vă facă un astfel de lucru pentru că este greșit!”

Voi, Adunările lui Dumnezeu, lăsați femeile să-și tundă părul, dar le interziceți să poarte machiaje. De fapt, nu există nici o Scriptură împotriva machiajului, dar există împotriva tăierii părului. Biblia spune că ea nici nu se poate ruga înaintea lui Dumnezeu și că soțul ei are dreptul să divorțeze de ea, s-o pună deoparte. Corect.

Ea se reprezintă pe sine înaintea lumii ca o femeie necurată, iar când face aceasta își dezonorează soțul. Așa spune Biblia. Vedeți?

Ei bine, tot Biblia vorbește despre o singură femeie machiată. Acea a fost Izabela. Singura persoană din Biblie care a purtat machiaj, a fost Izabela, iar Dumnezeu a dat-o hrană câinilor sălbatici. Prin purtarea ei, ea a fost o rușine, tot ce-i mai murdar. Voi nu trebuie să faceți aceasta! Dar ce vă determină să o faceți? Duhul diavolului.

Voi nu vă dați seama de aceasta, știu că nu vă dați seama. Sunteți oameni buni, îmi strângeți mâna și vorbiți cu mine. Și eu vă iubesc pe voi, dar nu pot fi un fățarnic când văd aceasta... Pavel a spus: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.*” (Fapte 20.27). Eu vreau ca în Ziua aceea, să nu fie peste mine sângele niciunei femei sau a unui bărbat. Eu v-am spus Adevărul. Nu-mi place să vă spun aceasta, dar nu pentru că nu-mi place să fac ce spune Dumnezeu, ci pentru că vă iubesc. Ce voi face cu voi pentru că nu vreau să vă rănesc? Dar dragostea divină curată vă împinge să faceți aceasta.

Chiar și Isus S-a rugat să ocolească crucea: „*Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta!*” (Luca 22.42).

Eu trebuie să fiu cel care spune aceasta? Eu trebuie să iau femeile acestea scumpe care sunt atât de bune și să le rup în bucăți? Eu trebuie s-o fac? Eu trebuie să-i iau pe frații mei predicatori, să stau acolo și să le spun că ei iubesc banii mai mult decât pe Dumnezeu? Oh, trebuie să fac aceasta? O, Dumnezeule, nu mă lăsa s-o fac!

Dar eu nu trebuie să mă rușinez să vă fac cunoscut tot Sfatul Lui. Dragostea adevărată este cea care mă împinge s-o fac.

Este din cauză că așa este Mesajul? Nu se putea altfel? („Amin”). Ei se tem.

Vedeți? Dar este de netemut. Exact. Dumnezeu este întotdeauna Același. De aceea au fost femeile atât de mustrate de acest Mesaj? Până acum, acest lucru nu a fost descoperit. El mi-a fost arătat mie, dar nu a venit la mine până zilele trecute. Vedeți? Sigur se potrivește cu slujba.

Acum fiți atenți! A mai fost cândva un timp când lumea a devenit a femeilor? Da. Conform istoriei, în zilele lui Ilie a fost o femeie numită Izabela. Ea a primit stăpânire peste biserica lui Dumnezeu, iar Biblia spune că în zilele din urmă va fi la fel; duhul ei lucrează printr-o biserică, o organizație. Ea va fi o curvă și toate celelalte biserici care merg cu ea vor fi prostituate, curve ca ea. Corect? (Adunarea spune: „Amin”).

Apocalipsa 17 spune: *„Ea este o curvă și mama curvelor.”* Ele nu pot fi bărbați, ci sunt femei. Vedeți? Și toate au fost aruncate de vii în iazul de foc și consumate. Este adevărat? Aici o aveți.

Observați! Când a apărut Izabela în scenă, împotriva ei s-a ridicat un bărbat. Dumnezeu a ridicat un bărbat despre care nu știm nici măcar de unde a venit. El nu a fost nici preot, nici un om cu vază, ci era un bătrân pădurar zdrențos, care a înfipt securea la rădăcina pomului, iar ei l-au urât, și nu doar ei, ci și întreaga adunare. Numele lui era Ilie.

Odată, el s-a gândit că a rămas singur, dar Domnul i-a zis: *„Nu, Eu am șapte mii care stau chiar cu tine.”* Vedeți? Acela a fost grupul ales. Întotdeauna există un grup. El i-a zis: *„Nu te teme Ilie. Știu că tu crezi că ești dat afară, pentru că denotațiunile te-au dat afară, dar acolo sus pe deal, Eu am șapte mii care cred același lucru pe care-l predici tu.”* Vedeți? *„Eu îi am.”*

După ani, Roma a preluat totul și a venit din nou un timp când a fost o lume a femeilor, o modă a femeilor, cu celelalte lucruri. Dar Dumnezeu a ridicat pe altcineva cu același Duh peste el, Duhul lui Ilie. Este adevărat? Și el a zis: *„Securea a fost înfiptă la rădăcina pomului.”*

Acolo era o femeie care și-a lăsat soțul și s-a căsătorit cu fratele lui, Irod. Această femeie, Irodiada, avea o fiică, un clovn vopsit din ziua aceea, care dansa. Ea și-a învățat fiica să danseze și aceasta a devenit o striptease, ca mama ei, și s-a gândit că poate să se mărite de patru sau cinci ori și să facă ce vrea.

Și aici a venit Irod afară. Amintiți-vă că toți erau evrei. Și Irod și biserica lui au venit să-l asculte pe acest bărbat despre care oamenii credeau că era profet.

Dar Ioan a mers în fața amândurora și a zis: *„Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău.”* (Marcu 6.18). Aceasta a făcut-o să explodeze! Vedeți?

Un om ordinar ar fi zis: „Ce mai faci, Irodiada? Ne bucurăm să te avem astăzi în adunarea noastră!”, dar nu Ioan.

Isus a zis despre el: „Pe cine ați ieșit să vedeți, când ați mers afară la Ioan? Ați ieșit să-l vedeți pe unul care este îmbrăcat ca un preot? Pe unul care sărută bebelușii și îngroapă morții? Vedeți? „Ce ați ieșit să vedeți? O trestie clătinată de vânt?” Ei i-au zis: „Vino la noi, Ioan! Dacă vii să ne predici, te vom plăti bine, deoarece organizația noastră este cea mai mare.” Nu Ioan. El nu a făcut niciodată aceasta.

El a mai zis: *„Ce ați mers să vedeți, atunci, când ați plecat să-l ascultați și să-l vedeți pe Ioan, un profet?”* Și a continuat: *„Eu vă spun, mai mult decât un profet!... El este acela despre care a vorbit profetul când a spus: „Eu voi trimite mesagerul Meu înaintea feței Mele, și el va pregăti calea Domnului.”* El era un mesager al Legământului, și *„dintre cei născuți din femeie, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan.”*

Acesta este felul de om pe care l-a ridicat Dumnezeu pentru ziua aceea, Ilie, un om al pustiului. Ioan a fost la fel. Vedeți? Duhul lui Ilie era peste Ioan. Și El a spus că acel Duh se va ridica din nou în zilele femeilor: *„Înainte de-a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.”* (Maleahi 4.5), înainte ca toți cei răi să fie arși ca

miriștea, iar cei neprihăniți să calce în picioare cenușa lor. El a promis că va veni din nou în aceste zile. Observați, Duhul Sfânt a promis aceasta și corespunde cu timpul în care trăim noi.

De aceea trebuia să se ridice cineva, pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul”, conform Maleahi 4. Acesta este exact semnul spus de El: „*Eu îl voi trimite pe Ilie chiar înainte de venirea Zilei celei mari a Domnului.*” Și ce va face el? „*Va întoarce inimile copiilor înapoi la Învățătura părinților, înapoi la Biblie,*” afară din aceste diferențe denominaționale, „*ca să vină înapoi la Biblie, înapoi la Dumnezeu.*” Aceasta va face El. Observați în ce timp mare trăim?

Cei doi profeți au certat femeile moderne din zilele lor și amândoi au plătit cu viața pentru aceasta. Istoria dovedește că de fiecare dată a fost o lume a femeilor, un timp în care femeia avea stăpânire.

Priviți în jur astăzi. Într-una din aceste zile, noi vom avea un președinte, și se pare că se va întâmpla chiar acum. De fapt, ea este președinte. Vedeți? El este doar de formă. Nu demult, ei au fost în vizită în altă țară și ea a primit atât de multe laude de la oamenii de acolo, încât chiar președintele a spus: „Eu sunt soțul.” Ea este președintele Satelor Unite. Ea hotărăște moda și toate femeile o urmează în toate, ca pe Izabela. Voi ați auzit predica mea despre Religia Izabelei. Vedeți, voi știți despre ea. Vedeți unde suntem acum?

Ați văzut ce s-a întâmplat în urmă cu o săptămână sau două aici în oraș? Predicatorul Bisericii Luterane l-a invitat pe preotul catolic de la Inima Sacră să predice pentru el, iar el s-a dus și a predicat la catolici.

Consiliul Bisericilor se întrunește la Roma. Mă gândesc la scrisoarea circulară a bunului meu prieten, David DuPlessis. Nu demult, când am stat acolo și am strigat cu privire la aceasta, la Fourteen Mille Creek, nu mi-am dat seama că el a scufundat biserica chiar în Babilon, căci fiecare spune: „Oh, acum toate bisericile vor fi una!” Da, eu știu aceasta încă din anul 1933, când El mi-a arătat cele șapte

lucruri care se vor întâmpla. Păi, nu vă dați seama că aceasta este unirea lui Satan? El face această unire. Așa spune Biblia. Imediat după ce ei devin una, interdenominaționalismul este terminat. Vedeți? Acolo va fi semnul fiarei. Corect.

Nu am timp să vorbesc acum despre aceasta, pentru că este deja doisprezece fără un sfert. Eu aduc aceste Scripturi ca să aveți posibilitatea să vedeți unde suntem, apoi vom încheia în câteva minute.

Observați ce s-a întâmplat. Cei doi profeți au certat femeile din zilele acelea, și au fost numiți „urători de femei”. Acesta este adevărul. Istoria dovedește că așa a fost. În 1Timotei 5.6, Biblia spune că „Femeia care trăiește în plăcerile lumești...” Nu pot fi plăceri ale lui Dumnezeu, vedeți? *„Femeia care trăiește în plăcerile lumești este moartă chiar dacă trăiește.”* Aceasta a spus profetul, sfântul Pavel: *„Femeia dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.”* Dacă refuză harul, ea trece linia de despărțire și nu mai are nici o șansă. Unde va sta ea cu părul ei tăiat și cu ochii vopsiți? Ea a trecut linia, fără cale de întoarcere, dar acolo va fi o slujbă care îi va predica. Însă la timpul acela totul se sfârșește, s-a terminat și este numai chin.

Ioel a spus că va exista o slujbă care va arăta semne mari, dar nu va fi timp pentru răscumpărare. Totul s-a sfârșit. Mielul și-a luat Cartea și răscumpărarea Lui s-a sfârșit. După ce a fost respinsă predicarea de la început a lui Isus, El a mers și a predicat celor care erau în închisoare, care nu s-au putut pocăi și pentru care nu mai este niciun timp pentru salvare. Aceași slujbă va trebui să se repete din nou. Cum ar fi dacă aceasta ar fi Tragerea a treia, predicarea la cei pierduți pentru veșnicie? Sper că nu este. Dar dacă este? Gândiți-vă numai puțin la aceasta. Dacă este? Dumnezeu să ne ferească pentru că am copii. Vedeți? Dar sigur se pare că este foarte aproape.

De ce a venit vedenia aceea când eram copil? De ce nu m-am gândit până acum la ea? De ce am trecut prin starea aceea acum câteva zile? „Am ajuns aici?” Sunt în mijlocul sufletelor pierdute? Și Isus le-a predicat, dar ei nu s-au pocăit. Și cu cât predic mai mult, cu atât ei devin mai răi. Acolo nu este pocăință, nu este loc pentru

ea. Mielul și-a luat Cartea când cele Șapte Peceteți erau gata să fie deschise, Pecetea a Șaptea. Amintiți-vă că El a ascuns Pecetea a Șaptea de noi. El nu ar face aceasta. Îngerul a stat zi de zi spunând-o, dar El nu ar face aceea la aceea. El a zis: „În cer este o tăcere.” Nimeni nu știe. Aceea era Venirea Domnului. „Oh,” ziceți voi, „nu poate fi aceasta!” Sper să nu fie.

Să mergem puțin mai departe pentru că am scris ceva aici jos. Amintiți-vă că „cei care trăiesc în plăcerile lumii” se poartă ca lumea. Ea poate merge la biserică și să se comporte ca o sfântă, dar aceasta nu are nici o importanță pentru că „ea este moartă în timp ce trăiește.”

Priviți ce a făcut denomi-națiunea pentru ea. Ei au făcut-o un mânuitor al Cuvântului Sfânt, ceea ce este contrar Bibliei. Ei au făcut-o un predicator, dar Scriptura interzice aceasta. Ei o fac acum stăpână, primar, guvernator, orice în țară, și un predicator în casa lui Dumnezeu.

Ea este vinovată de orice păcat care a fost cândva comis, ea l-a cauzat. Acesta este adevărul. Eu nu vorbesc despre drepturi, dar ea este vinovată. Ea este cauza pentru nașterea fiecărui bebeluș orb; ea este cea care a cauzat fiecare mormânt; ea a cauzat păcatul, boala și îngrijorarea. Fiecare ambulanță care sună, fiecare lacrimă, păcatul, moartea îngrijorarea, suferința, toate sunt cauzate de femeie. De aceea Dumnezeu îi interzice să meargă la amvon, dar ea o face. Vedeți unde este denomi-națiunea?

Ea este o zeiță! Aceasta este lucrarea diavolului! Catolicii au făcut din ea o mijlocitoare, mijlocitoarea Maria și i se închină. De curând, ei au spus în cadrul Consiliului Ecumenic, că s-ar ruga mai mult la Isus dacă i-ar ajuta să-i atragă pe protestanți spre ei. Vedeți? Oh, învelișul acela de zahăr!

Vedeți? Este încă același diavol bătrân. Biblia spune că „el i-a determinat pe toți să primească semnul pe frunte, pe toți cei care nu au avut numele scrise în Cartea Vieții Mielului.”

Eu vorbesc acum Bisericii rânduite mai dinainte, nu celor de afară. El i-a tras pe cei rânduți mai dinainte din fiecare grupare. Pentru ei a venit El în fiecare epocă.

Ea stă acolo. Acolo este ea. Acea este ea; predică Cuvântul, mânuiește Cuvântul, a devenit o zeiță și a cauzat fiecare păcat. Dar Biblia spune: „*Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere cum spune și legea.*” (1 Timotei 2.11-12). Dacă este ascultătoare Cuvântului, ea nu poate să aibă autoritate. Dar ei o fac o stăpânitoare a țării, primar, guvernator și în curând va fi președinte. Sigur. Ia te uită! Așa merg lucrurile. Oamenii fac aceasta pentru că nu le pasă de Cuvânt. Nu, domnule. Nu Îl cred.

Isus le-a zis: „*Voi aveți de tată pe diavolul.*” (Ioan 8.44).

Cum ar fi dacă L-aș aduce chiar acum la o probă înaintea voastră? Să încercăm doar un minut și Dumnezeu să mă ierte pentru că iau partea împotriva Lui, dar o fac numai ca să vă arăt ceva.

Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, vorbesc în limbi! Aleluia! Da, eu Îl am, slavă lui Dumnezeu!”

Aduceți-vă aminte de Israel. Biblia spune că după ce i-a chemat afară și i-a salvat din Egipt, El i-a nimicit pentru că nu au urmat Mesajul. Vedeți? Ei au mâncat mană din cer, au mâncat mana pe care Dumnezeu a plouat-o pe pământ pentru că ei au stat în prezența mesagerului, au văzut Stâlpul de Foc, au auzit Glasul lui Dumnezeu și L-au văzut confirmat. Dar pentru că l-au crezut pe Core, care a spus: „Pot exista mai mulți oameni sfinți. Poate exista aceasta, aceea sau cealaltă, noi toți suntem la fel de sfinți. Noi trebuie să facem toate acestea. Tot poporul este sfânt”, Dumnezeu a zis: „Desparte-te de ei! Dă-te la o parte!”

Moise a zis: „Toți cei care sunt de partea Domnului, să vină cu mine!” Aceasta este corect. Vedeți? Și El a deschis pământul și i-a înghițit pe toți. Vedeți?

Ei au fost oameni la fel de buni. Da, domnule, dar aceasta nu a însemnat prea mult. „Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 7.21). „Nu cel care pornește; ci cel care ajunge la capăt.” Acolo nu sunt scurtături; dacă o faceți, sunteți descalificați la sfârșitul alergării. Nu sunt scurtături, ci trebuie să alergați așa cum spune Scriptura.

Dacă Biblia spune: „*Pocăiți-vă, fiți botezați în Numele lui Isus Hristos, și apoi veți primi darul Duhului Sfânt,*” acolo nu este scurtătură: să dați mâna, să vă atașați de biserică sau de denominațiune. Voi ați venit pe Calea aceea! Dacă nu muriți față de voi înșivă, ca să fiți născuți din Duhul lui Dumnezeu, sunteți pierduți. Aceasta este tot. Acolo nu sunt scurtături!

Voi spuneți: „Ei bine, eu aparțin la biserică.” Știu. Aceasta este bine. „Ei bine, mama mea...” Nu mă îndoiesc de aceasta, dar eu vorbesc cu tine. Vedeți? Voi trebuie să veniți pe Calea aceasta, pentru că nu sunt scurtături și dacă o scurtați, sunteți descalificați la Judecată. Voi puteți veni pe o singură Cale. Există o singură Cale, și aceea este Hristos. Hristos este Cuvântul care trăiește în voi și verifică orice lucru pe care l-a promis la timpul lui. Vedeți? Ați reținut aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Bine.

Unii spun: „Oamenii aceștia sunt buni.” Desigur, eu nu spun că nu sunt oameni buni. Eu nu spun că sfânta Cecilia și celelalte nu au fost femei bune; și mama mea a fost așa, dar nu mă rog la ea. Sigur că nu. Eu am văzut mulți oameni buni, dar ei nu sunt zei. Ei sunt femei și bărbați, dar „*Există un singur Mijlocitor între Dumnezeu și om.*”

Cum poate sta un bărbat pentecostal în Consiliul Ecumenic alături de papa? (spun aceasta referindu-mă la scrisoarea pe care a primit-o fratele nostru DuPlessis) Cel care scria scrisoarea spunea despre papa că „Acest bărbat este un om foarte duhovnicesc!” Oare aceasta este deosebirea duhurilor?

„Oh, Duhul lui Dumnezeu a fost prezent acolo...” Da. Ia te uită! De ce fac ei aceasta? Pentru că este ocazia catolicilor de a se uni cu protestanții, deoarece ne-am luptat de mulți ani împotriva ei, dar Biblia spune că ei vor face aceasta.

Unul dintre cei mai cunoscuți conducători protestanți, a venit la mine și mi-a zis: „Ceea ce facem noi este corect!”, dar prin aceasta, toată biserica protestantă a căzut în cursă.

Dacă veți privi la „Așa vorbește Domnul” veți vedea că acesta este adevărul. Mai întâi a spus Cuvântul aceasta, apoi Duhul Domnului a venit în anul 1933 și a spus că națiunile lumii vor intra în război, cum vor fi mașinile, și toate celelalte lucruri, a spus exact ce se va întâmpla la sfârșit. Și iat-o aici. El nu a greșit niciodată, iar acum vedem cum se conturează.

Vă amintiți predica mea „Religia Izabelei” pe care am vorbit-o nu demult? Vă amintiți cum a venit Ilie în dimineața aceea și le-a ieșit în cale? Eu am predicat despre aceasta și am prezis că va veni timpul când Consiliul Ecumenic va deveni semnul fiarei, pentru că protestanții se vor uni cu fiara. Eu am trăit să văd aceasta. Noi suntem martori și vedem cum milioane de protestanți cad în această capcană. De ce? Pentru că aceasta este ceea ce caută.

Ei sunt orbi! Isus le-a spus fariseilor din timpul Său: *„...călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* (Matei 15.14). Acolo cad ei! Cum m-aș fi putut gândi vreodată că un om care a stat cu mine și a vorbit cu mine, ar putea face o astfel de remarcă? Vedeți? *„Este ascunsă de ochii celor înțelepți și pricepuți, și descoperită bebelușilor, celor care vor să învețe.”*

Eu știu că într-o zi aceasta mă va costa viața. Acesta este adevărul, dar Adevărul este cunoscut. Primul care a murit pentru Planul acesta al Duhului Sfânt, a fost Ioan Botezătorul. Dar el nu a șovăit și a murit ca om. Apoi a venit Domnul Isus și ei L-au răstignit; El a predicat că Duhul va salva omul din păcat (Corect?). Apoi l-au omorât pe Ștefan, care a predicat împotriva păcatului. L-a mâniat atât de tare,

Încât l-au împrôșcat cu pietre. El și-a dat duhul și a plecat să se atașeze celorlalți, cetei celor care și-au dat viața.

Acolo sunt Petru, Pavel și Ioan cel sfânt. Ei și-au dat viețile ca să poată străluci Evanghelia. (Ce au făcut ei?) Și-au amestecat sângele cu al profetilor din vechime, pentru ca adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu să fie spus cinstit. Sufletele de sub altar plâneau: „Până când?” ca Domnul să-i pedepsească pe cei ce au făcut rău. Dar vor mai fi mulți care își vor vărsa sângele (da aceea este corect) pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt și cursul Ei cărămiziu. Sângele continuă să curgă, dar eu aștept ceasul când se va termina!

O soră a avut un vis. Ea mi-a zis: „Frate Branham, am văzut cum biserica se pregătea să te ucidă în mod tainic.” Într-o zi, când voi ieși din mașina mea și apoi voi intra din nou în ea, voi fi împușcat... Atunci Duhul a spus: „Nu se va întâmpla acum, ci puțin mai încolo.”

Dumnezeu să mă ferească să fac vreun compromis. Eu Îl cunosc numai pe Isus Hristos, și pe El răstignit. Noi trăim într-o zi groaznică. Păcatul a făcut aceasta. Da. Ei l-au ucis pe Ștefan, au tăiat capul lui Ioan; ea a făcut-o. Noi nu știm cum le vom da pe ale noastre, dar într-o zi va fi așa. În ordine.

În Ioan 6.49, scrie că ei au mâncat mană în pustie, dar Isus a zis: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.*”

Voi spuneți: „Am văzut-o pe sora dansând în Duhul!” Oh, da! „Eu i-am văzut făcând aceasta. Am văzut-o vorbind în limbi.” Da. Dar Isus a zis: „În ziua aceea, vor veni mulți la Mine și vor spune: „Eu am făcut aceste lucruri.” Vedeți? „*Ei au mâncat mană în pustie*”, dar Isus a zis: „Ei sunt morți, separați pentru veșnicie!” Sunt duși pentru totdeauna; au pierit chiar acolo în pustie.

Vă amintiți Evrei capitolul 6: „*Pentru cei care au cunoscut Adevărul și au refuzat să*

umblă în El, nu mai există pocăință.” Vedeți, acela este un credincios de graniță. Când Adevărul este prezentat pentru ultima dată unei persoane, și ea refuză să îl primească, conformă Epistolei către Evrei, nu mai există nimic în lume s-o poată salva. Ei sunt terminați. Nu mai este pocăință, nu mai este răscumpărare; pentru ei nu a mai rămas nimic, sunt separați pentru veșnicie. Așa spune Biblia: „...nu mai rămâne decât... o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrătiți.” (Evrei 10.27). Când Adevărul Evangheliei a fost dovedit în întregime, dar ei se întorc în jur și se duc de la El, sunt terminați. Aceasta-i tot. Este îngrozitor, dar eu trebuie să spun adevărul.

Amintiți-vă Îngerii care și-au părăsit poziția de la început. Ei au fost puși în închisoare, în întuneric, iar lumea de astăzi este în aceeași închisoare; acolo nu mai există pocăință.

Poate vă amintiți că acum câțiva ani, v-am spus când m-am întors de la Chicago: „America va primi acum acest Mesaj, sau nu-L va mai primi niciodată.” Vedeți unde merge ea? Da. Ar putea fi Tragerea a treia? Oh, Dumnezeuule, fie ca aceasta să fie departe de mine! Este acesta lucrul pentru care este a Treia Tragere? Poate fi acesta? Oh, Doamne! Gândiți-vă la aceasta, prieteni. Eu n-aș vrea să fie.

Isus a spus: „Felul acesta de fățarnicie...” Dacă vreți să vă notați, este în Matei 23: „Voi, farisei orbi!”

Mai aveți câteva minute? („Amin”). Să deschidem la aceasta, pentru că am scris: „Citiți-o!” Este ceva ce am vrut să citesc, așa că voi lăsa altceva afară. Matei 23.27. Ascultați!

„Vai de voi cărturari!” Amintiți-vă că El le vorbește unor oameni sfinți. „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite (aceia sunt oameni morți) care, pe dinafară arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.

În interior, fățarnicie, invidie și luptă, iar în exterior, „Eu sunt doctorul Așa și așa.”

„Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor (priviți Consiliul Ecumenic și penticostalii stând acolo împreună), dar pe dinăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.”

Ce este fărădelegea? Ceva ce știți că este corect și nu faceți. Priviți pentru care generație a spus Isus aceasta. *„Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți mormintele profeților, împodobiți gropile celor neprihăniți*

și ziceți: „Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sângelui profeților.” Noi am fi crezut Cuvântul Domnului dacă am fi trăit atunci.” Priviți.

„Prin aceasta, sunteți martori împotriva voastră, căci voi sunteți copiii celor care au ucis profeții. Voi umpleți măsura părinților voștri!” Aceasta se întâmplă.

Priviți ce spune El mai departe: *„Șerpi, generație de vipere! Cum veți scăpa de pedeapsa iadului?”*

Cum puteți face aceasta? El le vorbește predicatorilor, vedeți, oamenilor sfinți. Cum puteți sta liniștiți și să faceți compromisuri, când știți că Biblia le spune oamenilor să nu facă aceea? O faceți pentru niște dolari împruțiți, groaznici, pentru popularitate și pentru că cineva vă bate pe umăr și vă numește „Doctor.” Cum poți spune că îi iubești pe oamenii aceia? Eu predic la fel pentru cei care ascultă benzile. Vedeți?

Cum puteți spune că îi iubiți pe oamenii aceia și să lăsați să aibă loc așa ceva? Vedeți? Fariseilor, orbilor, șerpilor, generație de vipere, cum veți scăpa de condamnarea iadului? Cum este posibil să știe că aceste lucruri sunt greșite și

totuși să stea acolo și să se îngrijească numai ca denomi-națiunea lui să crească, fără să le spună femeilor și bărbaților adevărul? Cum veți scăpa de mânia iadului, când este făcut pentru voi? Cum o veți face? Vedeti?

Ascultați ce spune mai departe: „Iată, Eu vă voi trimite profeți...”

„Eu vă voi trimite”, la viitor. „Acolo vin din nou fariseii voștri. Vedeti? „...înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți biciui în sinagogile voastre, și-i veți prizoni din oraș în oraș.” (v. 34).

El a spus că le va trimite profeți cu Cuvântul Domnului. Ce vor face cu ei? Același lucru pe care l-au făcut părinții lor, pentru că aceea sunt ei. Vedeti, duhurile nu mor. Omul care este posedat de acel duh moare, dar duhurile nu mor. Astfel, El a zis: „Voi sunteți copiii lor. Voi sunteți aceia.”

Observați poziția sfântului Pavel. Credeți că el a fost profet? Pavel a stat acolo și a condamnat femeile, care își taie părul; a condamnat organizațiile lor; a poruncit ca orice om care nu a fost botezat în Numele lui Isus Hristos să vină și să fie botezat din nou. Acesta este adevărul.

Dar astăzi, ei îl compromit și îl îndulcesc pentru că nu mai deosebesc lucrurile. Este de plâns! Dacă pentru ei a trecut ceasul, pot spune că au fost orbi; au fost rânduți mai dinainte să fie orbi. Dumnezeu să aibă milă. Ei nu pot vedea.

Isus a spus: „Voi sunteți orbi! O, cărturari și farisei orbi, fățarnicilor! Voi citiți același Cuvânt pe care l-au citit toți, și veniți aici și Mă condamnați. Eu sunt chiar Cuvântul făgăduit pentru această zi. Eu trebuia să fiu Mesagerul acestei zile. Eu sunt Mesia!” El a spus aceasta de multe ori și în diferite feluri. „Eu sunt Mesia. Am greșit în a dovedi aceasta? Dacă nu am făcut ceea ce a fost scris despre Mine, atunci condamnați-Mă. Dar voi, farisei orbi vă conduceți oamenii în groapă; duceți tot grupul acolo.”

Voi spuneți: „Dacă aş fi trăit în timpul sfântului Pavel, m-aş fi pus de partea lui!” Făţarnicilor! Atunci de ce nu sunteți de partea Învățăturii lui? Adevărul este că ați fi făcut și atunci exact ceea ce faceți astăzi, pentru că sunteți copiii părinților voștri, ai organizațiilor: farisei, saducheii și cei cu o neprihănire personală! Așa este. Și pentru timpul în care trăim, mă întreb dacă aceasta ar putea fi Tragerea a treia? Isus a spus: „*De aceea veți primi o osândă mai mare.*” (Matei 23.14). Nu este îngrozitor acest lucru?

Odată, când au venit dușmanii să cucerească țara aceasta, un american a încălecat pe calul său și a galopat la miezul nopții pe toate drumurile strigând: „Vine dușmanul!” Acest bărbat a fost Paul Revere.

Și eu sunt american și călăresc tot la miezul nopții, dar eu nu spun: „Vine dușmanul!” ci: „Dușmanul este aici!” El nu vine, ci este deja aici! El a biruit. Mă tem că s-a sfârșit; el a biruit în această oră a miezului nopții.

Amintiți-vă cei șapte Îngeri care mi s-au arătat la Tucson. Ce Mesaj au adus ei? „Sfârșitul tainei lui Dumnezeu.” Imediat după aceea, a venit jos la gruparea...

Voi ați auzit ce s-a întâmplat pe acești munți. Fratele Fred a făcut câteva fotografii, și la fel fratele Tom. Și eu am câteva fotografii, câteva filme. Vi le vom arăta într-o zi, vă vom arăta unde s-a întâmplat aceasta. Voi toți știți povestea.

Priviți cele trei piscuri. El a zis: „Acolo este Prima, a Doua, și a Treia.”

Fratele Fred a făcut o fotografie excepțională cu cei șapte munți. Când el și sora Marta au trecut pe acolo, tocmai se lăsase ceața, așa că se mai vedeau doar cele trei piscuri mai înalte care arată cele Trei Trageri; una aici, una aici și una aici. Vedeti? Cele șapte!

Priviți, trei! Trei este desăvârșirea. Prima tragere a fost vindecarea bolnavilor; Tragerea a doua a fost deosebirea duhurilor, profeția, iar a treia este când a fost manifestat Cuvântul Însuși. Acesta este harul.

Amintiți-vă că șapte este sfârșitul. Ar putea fi aceasta ultima Tragere? S-a sfârșit? Poate fi aceasta? Gândiți-vă la aceasta. Unde sunteți voi? Vedeți? Șapte este întotdeauna sfârșitul. Trei Trageri!

Slujba lui Isus a constat din trei Trageri. Ați știut acesta? Observați! Dacă ați fost sinceri cândva în viața voastră, fiți acum! Lui Tragere a fost vindecarea bolnavilor. Astfel, a devenit un Om foarte popular și se părea că fiecare îl credea. Este adevărat? Când i-a vindecat pe bolnavi, toți L-ar fi vrut în biserica lor. Dar într-o zi, El s-a întors în jur și a început să profetească pentru că era Cuvântul, era Profetul despre care a vorbit Moise. Dar când a început să le spună cum trăiau și lucrurile care le făceau, a devenit foarte nepopular. Aceasta a fost a doua Tragere a Lui.

Mă întreb dacă nu se întâmplă aceasta din nou? Gândiți-vă, poate fi aceasta? Prima, vindecări. A doua: „Oh, el ar putea fi „Numai Isus.” Ar putea fi Beelzebul, ar putea fi un...” Este același lucru pe care l-au făcut atunci. Vedeți? Aceleași duhuri care trăiesc în același fel de oameni, condamându-i pe oamenii care nu pot fi salvați niciodată, pentru că ele au fost condamnate mai dinainte, ca Iuda Iscarioteanul, născut ca fiu al pierzării. Voi ziceți: „Iuda?” Sigur.

Amintiți-vă că el a fost foarte religios, dar nu a putut merge tot drumul cu Mesajul. El a putut să primească numai o parte din Mesaj, dar pe restul nu a mai putut să-l înghită.

Ei pot accepta vindecări și lucruri ca acelea, dar când vine Dumnezeu și cheamă veverițe în existență, este prea adânc pentru ei. „Nu poate fi adevărat!” Așa era Iuda. Duhul lui poate veni până la acest punct, dar nu poate merge mai departe. Vedeți?

Ei au putut să-l accepte pe Moise când a despărțit Marea Roșie și a făcut toate celelalte lucruri, dar la un moment dat au spus: „El se ridică mai presus de adunarea lui Dumnezeu, și se face pe sine un Dumnezeu!” Vedeți, Core și ceilalții nu puteau merge mai departe. Ei trebuie să aibă o organizație, dar Dumnezeu doar i-a înghițit.

Slujba lui Isus a fost acceptată cât timp a vindecat bolnavii. „Tânărul Profet din Galileea este minunat! Păi, El dă vedere orbilor și a înviat morți. Are trei cazuri de învieri.”

Dar într-o zi, El S-a întors în jur și a zis: „*Voi sunteți o generație de vipere. Voi curățați vasul numai pe dinafară! Voi vă arătați sfinți pe dinafară, dar în interior nu sunteți decât o grămadă de șerpi.*” Oh, când profeția a mers înainte condamnăm organizația lor, totul s-a schimbat. Ei s-au întors împotriva Lui, L-au respins, și în cele din urmă L-au răstignit.

Dar voi nu puteți ucide Slujba. Ea continuă să trăiască. Voi puteți pune mesagerul să doarmă, dar nu puteți pune Mesajul. Corect. El trăiește în continuare. Și observați ce se întâmplă când vine Tragerea a Treia a slujbei Lui. Prima a fost vindecarea bolnavilor. A doua a fost mustrea organizațiilor și profeția: ce au făcut, ce erau și ce urma să vină. Ce a fost, ce este și ce va veni. Aceasta a făcut El, este adevărat? („Amin”).

Dar Tragerea a treia a fost când El le-a predicat celor pierduți care nu mai puteau fi salvați. El a fost acolo jos, în locul unde am văzut ochii aceia mari și vopsiți. El a predicat sufletelor din iad, care au refuzat harul și astfel au fost separați pentru totdeauna din prezența lui Dumnezeu. Ei trebuiau să recunoască Cine era El, de aceea L-a dus Dumnezeu acolo.

Mă întreb dacă slujba Lui din zilele din urmă urcă în același fel? „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*” (Ioan 20.21). și: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” (Ioan 14.12).

Ei sunt pierduți și nu pot fi salvați niciodată pentru că au respins harul. Aceasta a fost a treia Tragere a Lui.

Există vreo întrebare? Prima Lui Tragere a fost vindecarea bolnavilor. Este adevărat? („Amin”). În a doua slujbă a Sa, a profetizat, iar în a treia Sa slujbă a predicat celor pierduți pentru veșnicie. Cei trei munți și așa mai departe. Cei pierduți pentru veșnicie!

Slujba lui Noe și toate celelalte slujbe au fost la fel. Noe a predicat, apoi a intrat în corabie. Dar când a intrat în corabie, au fost șapte zile în care nu s-a întâmplat nimic. Mărturia lui a fost pentru cei condamnați.

Sodoma și Gomora! Isus S-a referit la ambele la viitor. *„Înainte de venirea Fiului omului, va fi ca zilele lui Noe, și așa cum a fost în zilele Sodomei.”* El s-a referit la Noe.

Noe a avut trei Trageri, iar a treia a fost pentru cei pierduți. După ce s-a încuiat ușa, Dumnezeu a lăsat aceea să stea chiar acolo, dar nimeni nu putea intra sau ieși. Ei erau înăuntru. El (ca pe al șaptelea munte) a așezat corabia pe cel mai înalt munte. Este adevărat?

În zilele Sodomei, prima Tragere a fost neprihănitul Lot. Biblia spune că *„Păcatele Sodomei i-au chinat sufletul zilnic,”* cum s-au comportat femeile acelea și ce au făcut.

Vă amintiți? *„Cum a fost în zilele lui Noe.”* Ce făceau ei? *„Mâncau, beau, se măritau, se căsătoreau.”* Femeile, vedeți? Cum a fost în zilele Sodomei? Femeile.

Primul mesaj a fost Lot. Ei au râs de el și l-au desconsiderat. Apoi, El a trimis alți doi mesageri care au mers acolo jos. Aceea a fost Tragerea a doua a Lui pentru

Lot... pentru Sodoma. Dar priviți la Cel care a rămas cu Avraam. El a dat tot mai mult har, dar iată că timpul trecuse deja. Cine era Mesagerul al treilea care a mers acolo jos, a treia Tragere? Ce fel de slujbă a avut El? El a stat cu cei aleși și le-a spus ce va avea loc în urma Lui. Este corect? Dar când a pășit în Babilon, sau în Sodoma, El a vrut să afle...

Avraam a plâns și a zis: *„Dacă vei afla cincizeci de oameni neprihăniți?”*, și a tot mers în jos până la zece neprihăniți, iar Dumnezeu a zis: *„N-o voi nimici nici pentru zece oameni buni.”* (Geneza 18.32).

Dă-mi voie să-ți spun ceva, soră. Poate ești demodată, dar tu ai ceva ce aceste regine sexy nu au. Tu ai ceva ce ele nu vor avea niciodată. Corect. Tu poți avea o îmbrăcăminte demodată, dar te îmbraci ca o doamnă. Ei pot spune: *„la uitați-vă la pocăita aceea!”* Nu te îngrijora! Tu ai ceva ce acea mică regină sexy, la care privește toată lumea, nu are. Ea nu va avea niciodată, pentru că este pierdută pentru vecie, este condamnată. Tu ai morală, ai virtute, dar ea nu are nimic. Ea este o momeală care doboară sufletele pierdute în iad. Orbii merg în iad, dar voi aveți Ceva.

Ceea ce mai reține mânia lui Dumnezeu asupra acestei lumi, este viața voastră neprihănită. Lumea nu crede, dar voi, femeile care sunteți numite holly-rollers și bărbații sfinți care nu sunteți băgați în seamă de nimeni, strigați zi și noapte spre Dumnezeu pentru păcatele țării și țineți mânia pe loc. *„Dacă pot găsi zece, o voi scuti. Dacă pot găsi zece!”* *„Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi din nou.”* Înțelegeți ce vreau să spun?

El nu a spus: *„Dacă pot găsi zece metodiști, dacă pot găsi zece bapțiști, dacă pot găsi zece penticostali, dacă pot găsi zece sportivi, dacă pot găsi zece senatori, dacă pot găsi zece predicatori”*, ci a spus: *„Dacă pot găsi zece neprihăniți!”* Există un singur Om neprihănit și Acela este Hristos. Hristos trăind înăuntru, Unul din cei zece, vedeți? *„Eu o voi scuti.”*

Dar ultimul mesager a predicat celor condamnați. El a mers jos la ei. Scriptura nu spune ce s-a întâmplat, dar în dimineața următoare a căzut focul. Acesta este adevărul. Imediat după ce El a înfăptuit semnele acelea, după ce El a înfăptuit slujba profeției Lui. „De ce a râs Sara?” Ea a zis: „Nu am râs.” Dar El i-a spus: „Ba da, ai râs.” Vedeți?

Imediat după aceea, El a mers jos în Sodoma, dar nu i-a găsit pe aceia și astfel a căzut focul. El l-a găsit pe Lot și pe cele două fete ale lui și a spus: „Ieși afară chiar acum!” Vedeți? El a ieșit. Amintiți-vă că El a fost pe drumul Lui în jos. El a trimis mesageri înaintea Lui, apoi S-a dus El Însuși jos, ca să vadă dacă toate acele lucruri erau adevărate. Și de ce a găsit plină cetatea? De femei cu fețe vopsite. Mesajul pentru cei condamnați. Ce vor face ei? Râd de el.

Dar astăzi ce fac? Același lucru. „Eu aparțin de Adunările lui Dumnezeu; eu aparțin de unitarieni; eu am dansat în Duhul; slavă lui Dumnezeu, eu vorbesc în....” Bine, du-te înainte. „Dacă vreau, îmi tai părul. Eu voi face aceasta, eu voi face aceea. Eu nu trebuie să fiu botezat în Numele lui Isus. Pe mine nu mă interesează ce a spus Pavel, pentru că el a fost un urâtor al femeilor.” În ordine, du-te înainte.

Într-o zi, voi veți trece linia de graniță, dacă nu ați trecut-o deja, și atunci nu veți mai avea nici o dorință de a face ceea ce este corect. Auziți ce am spus? Frate și soră, înțelegeți ce am spus? Tu ai trecut linia aceea și nu mai vrei să faci ceea ce este bine. Sigur, auzi încă Evanghelia, dar nu o vei mai accepta niciodată, nu poți s-o accepți. Dar Evanghelia va fi predicată întâi celor condamnați, celor pierduți pentru veșnicie, care nu pot fi salvați niciodată. Voi sunteți deja acolo și nu știți. Trăiți cum vă place, dar măcar că trăiți, sunteți morți.

Oh, ascultați-mă, toți cei care ați respins Mesajul orei! Evanghelia a fost predicată celor osândiți înainte ca ei să fie condamnați și să meargă mai departe fără har. Noe a depus mărturia lui, apoi a tăcut, iar Dumnezeu a închis ușa corabiei după această a Treia Tragere. După Tragerea a treia din Sodoma, ușile au fost închise și nu a mai fost har. El nu i-a putut găsi pe cei zece, dar Evanghelia a fost predicată pentru cei care nu au putut fi salvați. Așa a fost în fiecare epocă; fiecare epocă a

respins Mesajul înaintea judecății.

Au făcut oamenii același lucru din nou? Aceasta a vrut să arate Stâlpul de Foc aici jos la râu? Aceasta arată El de-a lungul Mesajului tăind în femei și aruncându-le unde ar trebui să fie și certând slujitorii care merg cu denomi-națiunile în loc să stea pe Cuvânt? Dumnezeu a dovedit pe deplin că este El și nu un om ignorant, neîn-vățat. Acela este Dumnezeu! Am ajuns noi la punctul în care Tragerea a treia se va întoarce înapoi la cei pierduți pentru veșnicie? Aceasta mi s-a arătat în vedenia pe care am primit-o când eram copil?

Când am mers în Vest, mi s-a arătat Crucea de aur a Evangheliei strălucind în jos, care a declarat semnul din Cer. Crucea aceea era într-o vedere panoramică și era zidită ca o piramidă. Vedeti? Poate fi aceea partea Capului, acolo unde aceea se termină, și a început de aici și a venit sus la Căpetenie?

Piramida a urcat prin Luther, Wesley și penticostali, apoi vine Piatra din capul unghiului. Poate fi aceasta? Dacă este, unde suntem noi? (Fratele Branham bate de șapte ori în amvon). Ar putea fi aceasta. Sper să nu fie, dar trebuie să fie. Ea trebuie să vină pentru că Dumnezeu nu Se schimbă. Gândiți-vă la aceasta! Mușcăți conștiința cu dinții spirituali și afla unde suntem.

Cum ar fi dacă este aceasta și voi sunteți încă așa cum sunteți? Atunci ați putea să umblați... cei ce sunteți afară, sunteți pierduți. După ce Cartea a fost luată de Miel, este descoperită Pecetea a șasea și sunt gata toate Pecetele. Ar putea fi așa. Bine. De aceea a zăbovit atât de mult Tragerea a treia?

Prima și a doua Tragere au mers dintr-una în alta. Vă amintiți că atunci când am început prima dată, eu am prezis: „Va veni un timp când voi cunoaște tainele inimii.” Câți vă aduceți aminte? Toți. Apoi, într-o seară am fost sus la Regina și am mers pe platformă. Era acolo fratele Baxter și câteva mii de oameni. Atunci a venit pe platformă un om (Fratele Branham pocnește odată din degete) și acolo a început, iar de atunci a fost la fel. Dar au trecut patru sau cinci ani de când am

venit afară de pe câmp. Ce este aceasta? Ce a făcut aceasta? Este la fel ca în Geneza unde scrie: „Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu...”?

Amintiți-vă că atunci când a făcut lumea, în a șaptea zi S-a odihnit, nu a făcut nimic. Vedeți? Dumnezeu a avut îndelungă răbdare în al șaselea an; El vrea ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Dumnezeu avea îndelungă răbdare.

În Geneza 15.15-16, El i-a spus lui Avraam că *„nelegiuirea Amoriților nu și-a atins încă vârful.”* Ei erau dintre neamuri. *„Eu nu te pot duce acolo acum, pentru că nelegiuirea Amoriților nu și-a atins încă vârful. Dar îi voi judeca. Eu voi veni în a patra generație și voi judeca națiunea aceea cu un toiag de fier.”* Corect?

Dumnezeu are îndelungă răbdare, iar slujba a pieptănat toată lumea în mod constant, prin benzi și orice altceva, ca să vadă dacă mai există încă unul. Dacă a trecut deja atâta timp, oare nu este aceasta îndurarea lui Dumnezeu care este Același? Evrei 13.8. Mesajul Lui trebuie să fie același și acțiunile Lui trebuie să fie la fel.

Prima și a doua Tragere nu ridică nici o întrebare. Există în mintea voastră vreo întrebare despre prima și a doua Tragere? S-a împlinit întocmai cum a spus El? („Amin”). Atunci de ce vă întrebați cu privire la a treia? Vedeți? De ce ar trebui să vă întrebați cu privire la Ea? Primele două au fost identificate de Scriptură, iar în dimineața aceasta v-am dovedit că și tragerea a treia este identificată de Scriptură.

Priviți unde este lumea. Priviți cum au respins Adevărul, și cum a fost identificată corespunzător partea profetică. Unde suntem noi? Oh, Dumnezeule, fii milostiv! Aceasta îmi face inima să sângereze. Ce spuneți despre aceasta? Unde suntem?

Gândiți-vă la cele șapte șiruri de munți, fiindcă ele vă pot da răspunsul la întrebare. După ultimul vârf urmează despărțirea continentului. Se instalează înăuntru

veșnicia. Despărțirea între bine și rău. La capătul lui, Tragerea a treia a fost ultima. Este adevărat? Puteți vedea? În ordine.

Noe a intrat înăuntru, dar timp de șapte zile nu s-a întâmplat nimic. Vedeți, judecata a venit în șapte zile. Fiți atenți la încheiere. Ei ar fi trebuit să cunoască semnul acela în timpul lui Noe. Acum voi încheia. Dacă lumea din ziua aceea ar fi recunoscut semnul din timpul lui Noe! Cu un timp în urmă, prin citirea Scripturii am văzut că El i-a distrus pe oamenii aceia. Mai întâi, El le-a trimis mila, printr-un profet, dar ei nu l-au crezut. Dumnezeu este milostiv și le-a trimis mila, dar ei nu au primit-o. Întotdeauna, El trimite mai întâi mila.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ei ar fi cunoscut semnul sfârșitului aceluși timp? Dar nu l-au văzut decât atunci când nu mai era nici o șansă de salvare, pentru că ușa a fost închisă. Acolo a fost numai o persoană care a cunoscut semnul, iar acela a fost Noe și grupul lui. El a fost singurul care l-a cunoscut. Când ușa aceea s-a închis singură, Noe a știut aceasta. Acesta este adevărul. Oh, dacă ar fi cunoscut semnul!

Oh, dacă ar fi cunoscut semnul când l-au văzut pe Cel care a fost cu Avraam!

Dacă l-ar fi cunoscut pe acel Billy Graham modern din ziua aceea, care a mers acolo jos cu Oral Roberts, și a predicat mesajul la oamenii aceia orbiți! O, dacă ar fi știut acei metodiști și bapțiști neprihăniți de acolo din urmă că ei au fost un semn pentru cei din ziua aceea, ca Lot, când păcatele le chinuiau sufletele! Dar la ce s-au întors ei? Au făcut la fel ca Lot. Dar cei neprihăniți de acolo au ieșit afară. Cu siguranță. Dar lumea? Știți ce au făcut când Billy Graham a mers printre ei ca să-i îndemne să ia o decizie pentru Dumnezeu? Mestecau gumă, se îndemneau unii pe alții și râdeau, erau cu părul tăiat și cu fețele vopsite, și nu a ieșit nici măcar o mișcare mică de acolo! Mai târziu, Billy a spus: „Când predic, se întorc treizeci de mii de suflete, dar dacă revin peste un an, nu mai găsesc decât treizeci.”

„Oh, eu am luat o decizie și nu voi merge în iad; eu merg în cer”, dar continuă să se afunde în păcat.

Evanghelia a fost predicată cu putere, cu semne și minuni, iar Stâlpul de Foc Și-a făcut prezența legitimând Cuvântul predicat. Dar cu toate acestea, oamenii continuă să trăiască în păcat. Ei spun: „Un grup de holly-rollers. Aceasta este telepatie! Un fel de duh de vrăjitorie. Să nu-i credeți pentru că este un duh rău! Nu este în organizația noastră. Noi nu avem nimic de a face cu Aceasta!” O, dacă ar fi recunoscut semnul!

Isus a spus: „Ierusalime, dacă ați fi cunoscut ziua voastră! Dacă ați fi recunoscut-o!” Apoi a zis: „Acum vei fi părăsit!” Vedeți? „Dacă ați recunoaște! *Oh, Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să vă adun, așa cum își adună găina puilor, de judecățile care vin acum! Dar nu ați cunoscut ziua voastră.*” „Voi care i-ați omorât pe profeți și pe cei neprihăniți, dacă ați fi recunoscut, dacă ați fi cunoscut ziua voastră! Dacă ați fi cunoscut-o și ați fi fost în concordanță cu Scriptura, ați fi știut că venirea Mea era un semn al sfârșitului vostru. Acum sunteți orbi! Acum sunteți muștrați și timpul vostru s-a dus.” Și așa a fost. Acesta este adevărul. „Dacă ați fi cunoscut măcar timpul!”

Priviți! Când Isus a spus aceste cuvinte, nu se vedea nimic și lumea a mers înainte normal. De ce? Pentru că nu și-au cunoscut ceasul!

Când Noe a intrat în corabie, lumea și-a continuat îndeletnicirile de până atunci. Batjocoritorii din ziua aceea au continuat să aibă petreceri sexuale, mâncau, beau, se însurau și se măritau, făceau aceleași lucruri care se fac și astăzi. Pentru ei totul era normal: „Ha, ha! Știți ce spune? Că toți vom fi înecați! Ce nonsens! Unde este apa?”

Așa spuneau batjocoritorii din zilele lui Noe. „*Tot așa va fi la venirea Fiului omului.*” Vedeți? Noe a cunoscut semnul. Același lucru s-a întâmplat în zilele lui Lot; așa a fost în zilele lui Isus și așa este astăzi. Ei au batjocorit ultimul lor semn!...

Cei din Sodoma nu au știut niciodată nimic. Când Mesagerul a stat acolo cu Mesajul de la Dumnezeu, ei au râs și au încercat să-l pervertească. Este adevărat? „Veniți

și atașați-vă la noi. Fiți unul dintre noi!” Corect? „Vino și atașează-te la noi, fii unul dintre noi! Vei fi unul dintre băieți. Vino, atașează-te la noi.” Vedeți? Ei nu și-au cunoscut semnul.

Ei nu au putut vedea Mesajul care mergea înainte, pentru că focul și pucioasa judecății lui Dumnezeu era aprins deja în ceruri. Ei nu au putut vedea, dar mesagerii l-au văzut.

Astăzi este la fel, este același lucru. Mânia se aprinde, bombele atomice sunt pregătite, totul este la sfârșit.

Oamenilor, priviți și ascultați-mă! Voi spuneți: „Ce spui de toate acestea, frate Branham?” Știți, oamenii pot merge înainte predicând Evanghelia, ceea ce numesc ei Evanghelie, așa cum au făcut întotdeauna, dar totul ar putea fi deja trecut. Ei au făcut-o în zilele lui Noe; au făcut-o în zilele lui Lot și au făcut-o în zilele lui Isus. Este adevărat?

Evreii au continuat s-o facă după ce Isus le-a spus că mânia este aproape... „Sunteți pierduți, sunteți terminați! Nu mai este nimic, sunteți terminați!” Dar ei au zis: „Oh, de la ce școală vine „sfântul” acesta? De unde vine El?”

Amintiți-vă că atunci El a fost gata pentru Tragerea a treia a Lui! Acesta este adevărul! Și le-a spus: „*De câte ori am vrut să vă adun!*”

Lot și-a făcut ultima chemare... adică îngerul, mesagerul. Dumnezeu în trup uman a făcut ultimul semn, a făcut ultima chemare, apoi totul s-a sfârșit.

Noe și-a predicat ultima predică, apoi ușa s-a închis în urma lui. Aceasta a fost totul. Dar ei au râs și și-au bătut joc de el.

Gândiți-vă că oamenii pot merge înainte predicând! Consiliul Ecumenic se poate întruni cu biserica Catolică, așa cum au promis. Toate organizațiile pot merge înainte, dar semnul fiarei este deja acolo. Ei îl iau deja. Vedeți? Ei spun: „Oh, aleluia, slavă lui Dumnezeu! Aseară au fost salvați atât de mulți!” Au fost? „Ei au dansat în Duhul și au vorbit în limbi.” Aceasta nu înseamnă nimic! Vedeți? „Oh, ei sunt blânzi și gentili. Da, domnule, au roada Duhului.” Nu acesta este Semnul. Nici un pic.

Lăsați-mă să vă arăt roada Duhului. Cine dintre Isus și farisei, aveau roada Duhului? Ce ziceți dacă, așa cum am spus nu demult, m-aș ridica pentru un minut împotriva lui Hristos? Dumnezeu să mă ierte chiar și pentru că o spun, dar vreau să vă arăt ceva.

Cum ar fi dacă aș veni la voi și aș spune: „Adunare, cine este prietenul vostru? Cine arată roada Duhului? Bunul vostru preot bătrân. Cine vă vizitează la spital când sunteți bolnavi? Bunul vostru preot bătrân. Acesta este adevărul. Cine este cel care vă împrumută cu bani întotdeauna când sunteți în strâmtoare? Membri ai adunării lui, nu mergeți voi la bunul vostru preot bătrân și el vă împrumută bani? Vedeți? Cine este cel care vă iubește întotdeauna, este bun și arată roada Duhului? Bunul vostru preot bătrân. Cine este cel care a studiat ani și ani în sinagogi, de unde a venit stră-stră-stră-stră străbunicul lui în jos? Cine este cel care a studiat, ... a lucrat din greu și a primit diplome de doctor și Ph.D și LLD, ca să cunoască acest Cuvânt, stă aici și îl predică în fiecare duminică dimineața în adunarea lui? Bunul vostru preot bătrân.

Dar Cine este acest trădător numit Isus? Din ce școală a venit El? Unde este carnetul Lui de părtășie? La ce organizație aparține?

Ce face el când voi toți aveți o ceartă familiară? Cine vine la voi? Bunul vostru preot bătrân. Dacă aveți o ceartă cu vecinul de acolo, bunul vostru preot vine și vă împacă zicând: „Voi toți sunteți copiii lui Dumnezeu și nu ar trebui să faceți aceasta.”

„Dar ce face acest Isus din Nazaret? Sfâșie lucrul acela. Ce face El? Sare cu gura pe organizația voastră. Ce face El? Îl numește pe bătrânul vostru preot „călăuză oarbă a orbilor.” L-a numit „șarpe în iarbă”, a luat jertfa pe care a poruncit-o Dumnezeu, a răsturnat mesele, a aruncat banii afară și i-a privit cu mânie. L-ați văzut vreodată pe preotul vostru făcând așa ceva?” Unde este roada Duhului? Aha. Aha.

Nu prin vorbirea în limbi; nu prin a dansa în Duh; nu prin apartenența la biserică și nici prin roadele Duhului așa cum și le închipuie oamenii. Fariseii se pot comporta cu mult mai frumos decât voi, dar cu toate aceste tăgăduiesc că Isus Hristos era Divin.

El este Cuvântul viu! Aceasta este. El era Mesia, era Cuvântul viu manifestat. Și dacă un bărbat sau o femeie posedă Duhul lui Dumnezeu, atunci acest Cuvânt trăiește chiar în ei! Acesta este bătaia inimii celor rânduiți mai dinainte, pentru că Cuvântul Domnului vine la ei și ei sunt Cuvântul pentru oameni. Ei sunt „*Epistole citite de toți oamenii.*” Corect? Poate să pornească Tragerea a treia?

Aș vrea ca cei care ascultați această bandă să puteți vedea adunarea. Sper că simțiți la fel.

Cum ar fi dacă este Acea? Priviți cum se îngrămădesc aici toate Scripturile. Poate fi aceasta? Tragerea a treia este predicarea la cei care au respins Mesajul salvării și sunt condamnați pentru veșnicie?

Voi ziceți: „Ei bine, biserica va merge...” Da, ei vor merge înainte la fel ca acum. Dar amintiți-vă că în tot timpul acesta, Noe era în corabie. Mireasa este pecetluită înăuntru cu Hristos pentru că ultimul ei mădular a fost răscumpărat. Pecetea a șasea s-a produs, iar Pecetea a șaptea Îl aduce pe El înapoi pe pământ. Mielul a venit și a luat Cartea din mâna dreaptă a Lui, a stat jos și a pretins ceea ce-l aparține, pentru că El i-a răscumpărat. Este corect? Aceasta a fost întotdeauna Tragerea a treia.

Trei este desăvârșirea. Slujba a venit în desăvârșirea ei și l-a reprodus din nou pe Hristos, în mod natural, între ființele umane, așa cum a fost prezis: „*Va fi la fel ca în zilele lui Lot.*”

Oh, gândiți-vă că oameni ar putea merge înainte predicând, gândindu-se că vor fi salvați, că sunt corecți, crezând că organizațiile lor cresc, dar nu mai este nici măcar o rază de speranță. Dacă vedenia aceea este adevărată și a fost atât de tare împotriva femeilor, trebuie să ajungem la ceasul acela. Ușa este închisă, s-a dus, Cartea este deja în Mâna Lui. Gândiți-vă la aceasta.

Lăsați-mă să vă mai spun ceva înainte de a încheia. Se spune că în Irlanda este un loc unde se rup apele. Acolo, de-a lungul malului este o stâncă, iar această stâncă este în legătură cu un deal mare. Într-o zi, a trecut pe acolo un bărbat. Era tocmai timpul când trebuia să vină fluxul. Pe un deal învecinat, locuia un bătrân care știa în care ceas al zilei vine fluxul. El l-a strigat pe tânăr și l-a avertizat, dar acesta nu s-a sinchisit de cele spuse de bătrân. Era unul dintre aceia la care li se pare că știu totul; unul care ține cont numai de părerile lui. Era un bărbat athletic și inteligent, dar nu cunoștea timpul fluxului, când luna își întorcea spatele spre pământ.

Când Dumnezeu își ia Duhul de pe pământ, totul este gata, este dus.

Dacă luna s-ar mișca din locul ei, apele ar acoperi pământul așa cum a fost când Dumnezeu a început creația, în Geneza 1. Dar luna era acolo și și-a întors doar capul ca să vină fluxul înăuntru.

Acest bărbat nu știa acel lucru. El nu studiase niciodată așa ceva. Dar bătrânul, cunoscând pericolul în care era tânărul, a ieșit afară strigând: „Dragul meu, nu te duce acolo! Nu mai înainta nici un pas, ci întoarce-te repede înapoi! Acolo se află un perete de stâncă pe care nu-l vei putea traversa! Oprește-te, pentru că este timpul când trebuie să aibă loc fluxul, și dacă nu te grăbești să te întorci, nu mai ai nici o șansă de scăpare! Nu te duce mai departe!”

Dar tânărul i-a răspuns râzând: „Vezi-ți de treburile tale, pentru că eu știu ce pot să fac și ce nu!” Și fluxul a venit și l-a luat. Vedeți?

Ar putea fi mai târziu decât credem. Vedeți? Aceasta vă va prinde. Nu mergeți mai departe! Oamenilor, să nu faceți aceasta! Dacă credeți că sunt un slujitor al lui Dumnezeu, luați în dimineața aceasta cuvântul meu. S-ar putea să fie prea târziu. Există atât de multe versete biblice care ne arată lucrul acesta! Eu nu spun categoric aceasta, ci spun doar că s-ar putea să fie prea târziu.

Am scos zece pagini din notițele pe care mi le-am făcut, pentru că nu am curajul să spun chiar tot. Vedeți? Domnul și doamna Wood îmi sunt martori la ceea ce spun. Azi dimineață când i-am vizitat, le-am spus: „Nu pot să le spun aceasta. Le voi da mai multe verste și îi voi lăsa să înțeleagă singuri pentru că se înregistrează.”

Oamenii vor râde de acest Mesaj, dar într-o zi se vor trezi că este prea târziu și nu se vor mai putea întoarce! Du-te înainte și fii un membru al bisericii, taie-ți părul scurt și vopsește-ți fața. Du-te înainte și dacă vrei ia „Tată, Fiu, Duh Sfânt,” dar aceasta te face păgân pentru că faci din El trei dumnezei. Du-te înainte și ține-te de organizația ta, dacă aceasta vrei.

Tu spui: „Îl am pentru că am vorbit în limbi și am dansat în Duhul!” Eu am văzut diavoli făcând același lucru. Am văzut vrăjitori vorbind în limbi, interpretându-le și scriind în limbi necunoscute. I-am văzut bând sânge dintr-un craniu de om, chemându-l pe diavolul și dansând în duh.

Mahomedanii dansează în duh și merg până acolo că iau țepușe și le trag prin degete; iau o suliță și o înfig în față, apoi o trag afară și nu le curge nici o picătură de sânge.

Indienii merg cu picioarele goale prin jar, la trei picioare adâncime și patru picioare lățime.

Ei suflă în acest jar până devine incandescent, și nu fac nici măcar bășici din pricina arsurilor, și neagă existența lui Isus Hristos.

Nu, nu prietene. Oamenii și Cuvântul trebuie să fie una. Vedeți? Isus și Cuvântul a fost Același; El era Cuvântul, iar când Isus trăiește în ființa umană, omul și Cuvântul sunt Același. Viața voastră spune ce sunteți. Privește la tine însuși în ochelarii lui Dumnezeu și spune: „Cum arăt în dimineața aceasta?”

(Un frate vorbește într-o altă limbă, iar un alt frate dă interpretarea).

„Eu am rătăcit departe de Domnul, dar cum vin Acasă;

Rugați-vă, dacă v-ați rugat cândva!

Deschide larg brațele Tale de dragoste,

Doamne, eu vin Acasă.

În timp ce continuați cântarea, vreau să vă întreb ceva: Aveți în inima voastră vreo patimă, vreun păcat care vă chinuiește viața? Dacă este, acum este timpul să scăpăm de ea, chiar acum, dacă a mai rămas milă.

Nădejdea mea este că nu am ajuns încă acolo, dar s-ar putea să fim acolo? Ascultați ce a spus Duhul Sfânt în mijlocul nostru, după ce am trecut prin aceasta: „Printre voi este un glas!”

Dacă în viața voastră mai este vreo întunecime, veniți în ajurul altarului acum, în timp ce continuăm să cântăm. Dacă există vreo slăbiciune, vreo pată, nu mai

amânați.

Nădăjduiesc și cred că nu am ajuns încă acolo, dar într-una din aceste zile, poate chiar astăzi, vom fi acolo. „Doamne, eu vin...”

O, dacă cei care ascultă banda, ar putea să vadă ce se întâmplă aici! Oamenii se împulzesc unul peste altul, strigând și cu ochii plini de lacrimi. Poate fi vedenia aceea din copilărie, ceasul acesta? Este acesta timpul în care am văzut privirile acelea epuizate, iadul fiind creat chiar aici pe pământ?

Altarele și intervalele, sunt pline. Dacă nu puteți ajunge la altar sau pe intervale, ridicați-vă și spuneți: „Vreau să mă ridic și să mă rog”, sau îngenunchiați sau faceți orice vreți să faceți. Oh, Doamne! Cu greu poți vedea pe cineva stând jos. Oamenii stau peste tot în picioare.

Pot spune doar atât. Dumnezeu să ne ferească! Dumnezeu să ferească să fie acum ceea ce am spus. Fie ca fiecare să înțeleagă aceasta; Dumnezeu să ferească! Eu am copii care nu sunt înăuntru; am două fete și un fiu. Am frați și prieteni care nu sunt înăuntru. Dumnezeu să ne ferească și să nu lase să ne părăsească harul; ca tot ce mai este să fie doar pretinderea.

Doamne, mai este har? Aș vrea să fiu greșit în aceasta, Doamne. Lasă să fie greșit de data aceasta să nu fie aceasta, pentru ca oamenii să poată fi încă salvați. Dăruiește-ne aceasta, Doamne, pentru că mă rog și îți predau această audiență, în Numele lui Isus Hristos.

Cum ar fi dacă era aceasta? Eu nu știu ce era, dar dacă eram acolo? Rugați-vă fiecare în felul vostru. Cum ar fi dacă am fi acolo, ce am face, prieteni? Ce am face? Ce s-ar întâmpla? Rugați-vă, strigați spre El! Strigați spre Dumnezeu și ziceți: „O, Dumnezeule, deschide larg brațele dragostei Tale și primește-mă, căci vin acasă!”

„Doamne, am vrut să fac aceasta cu mult timp în urmă, am așteptat prea mult, Doamne? Este acesta sfârșitul? O, Dumnezeule, deschide-Ți brațele iubitoare și primește-mă, pentru că Ceva din inima mea imploră aceasta, Doamne. Deschide-o încă odată. Dacă numele meu a fost în Cartea Vieții Mielului, vorbește-mi acum, Doamne. Te rog îngăduie s-o primesc chiar acum, Dumnezeule.”

Vin acasă, vin acasă,

Oh, Doamne, niciodată nu voi mai hoinări;

Deschide brațele Tale iubitoare,

O, Dumnezeule, eu vin acasă!

Biblia spune că atunci când ei Îl vor recunoaște pe Isus, *„Fiecare va plânge cum îl plânge pe singurul lor fiu ucis.”*

Voi, cei care ascultați în mașini și cei care stați în jurul clădirii, plecați-vă capetele și spuneți: „Doamne Dumnezeule, ai milă de mine.” Gândiți-vă serios la timpul în care trăim! Unde am ajuns? „O, Dumnezeule, eu vin acasă! Eu vin acasă!”

Doamne Isuse, eu am făcut totul cum am știut mai bine, de aceea Te rog să îngădui ca porțile harului să fie încă deschise, pentru că sunt sute de oameni care Te caută chiar acum. Ia Tu orice pată a păcatului, ca să poată intra înăuntru.

Pledez cu toată inima pentru că Scriptura Însăși ne aduce la ceasul acesta. În vedenia aceea din copilărie, i-am văzut pe oameni în starea aceea, iar acum mă gândesc că iadul este aici și oameni sunt în această stare îngrozitoare.

O, Dumnezeule Atotputernic, Te rog să torni binecuvântările Tale peste această Biserică aleasă, pentru ca ei să poată primi o slujbă de mărturie pentru cei care sunt pierduți pentru veșnicie, așa cum a avut Lot, cum a avut Noe, cum a avut Isus. Ei sunt pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu, și sunt chemați să aducă o mărturie pentru Isus Hristos ca fiind Același ieri, astăzi și în veci. Dă-ne aceasta, Doamne. Primește cererea noastră pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus.

Rugați-vă fiecare cum doriți. Nu fiți grăbiți. Cum ar fi dacă tu ești ultimul nume din Carte care trebuie să vină?

„Eu vin Acasă... Eu vin Acasă...”

Frate Neville, vino sus și roagă-te pentru ei. Pastorul se va ruga cu voi în timp ce vă rugați, iar eu voi cânta.

(Fratele Neville se roagă: „Atotputernicule Dumnezeu, Tatăl nostru ceresc, suntem atât de fericiți că ne-ai dat acest moment în care să fim în stare să ne cercetăm căile înaintea Ta. Dumnezeul meu, astăzi strigăm spre Tine din adâncurile sufletului nostru, Doamne...).

...Te rog să o salvezi pe Becky, pe Sara, pe Iosif, și pe ei toți, Doamne. Nu lăsa să se întâmple aceasta cu frații și prietenii mei. Dă-ne aceasta, Doamne.

Noi nu știm, dar vedem ceva, Doamne. Este acesta un semn cutremurător chiar în fața noastră? Îndură-Te, Doamne, și trage-ne repede pe toți aproape de Tine. Noi Te iubim și avem nevoie de Tine. Lasă ca Duhul Sfânt să ne mângâie inimile.

Te rugăm să ne faci martorii Tăi din ceasul acesta, fiindcă știm că trebuie să se întâmple aceasta. A fost prezisă de-a lungul veacurilor și trebuie s-o întâmpinăm pentru că suntem în timpul sfârșitului și vedem aceste semne apărând. Noi știm,

fiindcă ne-a fost spus de mulți ani, că va avea loc acest lucru, și îl vedem chiar pe străzi, luându-i pe cei netăiați împrejur. Îngerul morții intră acolo unde nu este sânge pe ușă; și merg drept la trăire, dar sunt morți deși trăiesc. Sunt fără milă și fără Dumnezeu, și nu pot fi salvați niciodată.

Dumnezeule, Îți mulțumim pentru cei care sunt salvați! Ce binecuvântare este pentru inimile noastre, să fim în înăuntru, sub Sânge, în timp ce ultimul înger trece prin țară luând... Cei care nu erau sub sânge mureau fără milă. Aceasta a fost ultima Tragere a lui Moise. Prima a fost când i-a vorbit Israelului, ca tânăr; în a doua a plecat jos să-i elibereze, iar a treia a fost ultimul mesaj. Minunile au fost făcute și Moise a plecat cu cei răscumpărați pe drumul spre țara făgăduită împreună. O, Dumnezeule, Te rog în Numele lui Isus să fii îndurător.

Acum aș vrea să vă rog ceva: Toți cei care simțiți că ați primit har, care simțiți că sunteți în Împărăția lui Dumnezeu, care credeți că sunteți un creștin, care sunteți născuți din nou, ridicați-vă în picioare; voi, care ați primit har, care credeți că Sângele lui Isus Hristos este aplicat la inima voastră, v-a iertat orice păcat și sunteți creștini.

Este foarte greu să vă vorbesc, dar sunt plin de bucurie fiindcă văd că oamenii se ridică peste tot în sală.

Nu știu dacă acest lucru este acum, dar va fi într-o zi. Lumea va continua să meargă pe calea ei, oamenii vor continua să vină la altar și vor plânge, dar nu le va mai ajuta la nimic. Atunci totul va fi trecut, nu va mai exista milă, iar „*Locul preasfânt devine plin de fum.*” „*Cel ce este întinat, să rămână și mai departe întinat; cel ce este neprihănit, să rămână neprihănit; și cel ce este neprihănit, să fie neprihănit.*” Când Mielul ia Cartea, nu mai există milă; aceasta este tot. Și se pare că aceasta ar fi acum.

Poate mai avem o zi, sau poate că ziua aceea este astăzi. Poate este mâine, sau poate deseară este ultima seară. Poate acesta este ultimul an, eu nu știu, prieteni,

pentru că El nu mi-a spus.

Dar când Dumnezeu ia și răscumpără ultimul nume din Cartea Vieții, totul este gata. Vedeți, ei nu mai pot fi salvați. S-a sfârșit.

Câți știu că acesta este Adevărul? („Amin”). Bine. Acesta este Adevărul.

Eu am predicat mulți ani în această adunare și v-am avertizat prin cuvinte simple, ca să puteți înțelege ce vreau să vă spun. Sunt încă multe lucruri pe care ar trebui să le spun, dar le-am omis, am simțit că nu trebuie s-o fac, pentru că nu sunt sigur. Nu știu unde calc, și o fac ușor, vedeți, spunându-vă aceasta. Nu am vrut să vă supăr pe nici unul, dar a trebuit să vorbesc în felul acesta.

Nu sunteți bucuroși pentru aceasta? Ar putea fi ceva mai mare, la care puteți să vă gândiți, ce ați făcut în viața voastră?

Cum ar fi dacă harul s-ar termina deja? Cum ar fi dacă s-a făcut totul? Voi spuneți: „O, frate Branham, poate că....” Da, știu. Ei pot merge înainte, au făcut-o de fiecare dată. Eu am explicat aceasta și am dovedit-o prin Scriptură, lumea a continuat să se învârtă înainte, dar aceea a fost făcută. Vedeți?

„Nebunia predicării îi salvează pe cei pierduți. Aceasta este o nebunie pentru om, dar este înțelepciunea lui Dumnezeu.” Vedeți? Dumnezeu este Duh și lucrează în căi spirituale, făcând lucrările Sale supranaturale. Noi, oamenii, suntem limitați și nu putem vedea decât ceea ce izbește privirea, însă în noi este Ceva care ne arată mai mult.

Dacă, de exemplu, nu ai văzut niciodată în viața ta lumina zilei, totuși când a răsărit soarele ai ieșit afară și ai știut că este soare. De ce? Pentru că puteai să simți căldura lui. Chiar dacă nu îl puteai vedea, îl simțeai. Chiar dacă nu ai putut să

vezi pomii verzi din natură, simțea prezența lor, fiindcă simțurile celelalte i-ar fi perceput. Este adevărat?

Noi știm că Hristos este aici. Poate nu-L vedeți cu ochii voștri, dar prin vedenia pe care o am, pot să vă spun că El este aici. Voi simțiți prezența Lui, dar nu Îl vedeți. Duhul ne spune că Hristos este aici și că El ne-a răscumpărat.

Eu simt că El ne-a răscumpărat, simt că numele noastre sunt în Cartea Lui și cred că noi am fost răscumpărați prin Sângele Mielului. Eu vă iubesc și știu că și voi vă iubiți unul pe celălalt.

Oh, binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în dragoste Creștină;

Părtășia cu gândire bună

Este ca cea de sus.

Noi ar trebui să simțim întotdeauna în același fel unul cu celălalt. Vedeți, noi trebuie să simțim în acest fel unul cu celălalt, pentru că așa cum ne iubim unul pe altul, Îl iubim pe Dumnezeu. „Cum poți să-l urăști pe fratele tău pe care-l vezi, și să spui că-L iubești pe Dumnezeu pe care nu L-ai văzut?” Noi trebuie să ne iubim unul pe celălalt. *„Nu este o dragoste mai mare ca aceea care-și dă viața pentru prieteni.”* (Ioan 15.13-14). Oh!

Știți cântarea „Binecuvântată fie legătura care leagă?” Nu este minunată? „Binecuvântată fie legătura!” Vrei să ne dai tonul, soră? Lăsați-o să cânte un minut.

Cum ar fi dacă este sfârșitul? Cum ar fi dacă Tragerea a treia vine acum sus, predicarea la cei pierduți? Cum ar fi dacă toate simbolurile arată că este acum, iar noi suntem înăuntru? Nu ar fi minunat? Ce părtășie!

Oh, binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în dragoste Creștină;

Părtășia cu gândiri asemănătoare

Este ca cea... (Mergeți drept înainte!).

Ce este aceasta? Părtășia cu gândiri asemănătoare. *„Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în ceruri și pe pământ.”* (Matei 6.10).

Noi încercăm să-L facem pe Dumnezeu un băiat mascotă, un aventurier sau ceva de felul: „Dumnezeule, fă aceasta, fă aceea!”

Isus a spus: *„Rugați-vă: „Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta, precum în ceruri și pe pământ.”* Atunci, cerul este adus jos la noi, iar noi suntem duși în cer și stăm în locurile cerești în Hristos Isus. Noi toți credem că Mesajul este Adevărul, că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne răscumpără.

Să închidem ochii și să ne ridicăm mâinile:

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în dragoste Creștină;

Părtășia cu gândire asemănătoare

Este ca cea... (Continuați să o cântați).

Acum nu zâmbește nimeni, pentru că acesta nu este un timp pentru zâmbete. În timp ce se cântă, dați mâna cu cineva de lângă voi și spuneți din toată inima: „Dumnezeu să te binecuvânteze, creștine!”

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Neville. („Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Branham!”). Cincizeci și nouă de ani. („Așa este”). O cale lungă! Dumnezeu să te binecuvânteze, frate... Să ne ridicăm mâinile spre El.

Când ne despărțim, simțim o durere interioară

Dar suntem atașați în inimă,

Și sperăm să ne întâlnim din nou.

În clipa aceasta, noi nu știm ce ne va aduce viitorul. Știm doar ceea ce a trecut deja, și pentru că suntem puși în fața acestor lucruri care ne-au fost vestite în dimineața aceasta, la încheierea acestui serviciu aș vrea să ne rugăm așa cum ne-a învățat Dumnezeu: *„Să vină Împărăția Ta și să se facă voia Ta!*

Haideți să o spunem împreună:

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău;

vie Împărăția Ta; facă-Se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi;

Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci! Amin.” (Matei 6.9-13).

Biblia spune: „Ei au cântat un imn și au ieșit afară.” Amintiți-vă că ei au făcut aceasta în Scriptură, după ce evreii au răstignit slujba Tragerii a doua a Domnului nostru, și era gata să intre Tragerea a treia. Câteva ore mai târziu, El a coborât în iad și a predicat celor pierduți care au respins harul Lui.

Credința mea privește spre Tine.

O, Miel al Calvarului, Salvator divin!

Ascultă-mă în timp ce mă rog, ia-mi toate păcatele,

Nu mă lăsa... din această zi să fiu total al Tău!

Când trec labirintul întunecat al vieții,

Și dureri în jurul meu se răspândesc,

Fii Călăuzitorul meu; Fă întunericul în zi,

Spală grija, temerile la o parte,

O, lasă-mă din această zi să fiu total al Tău!

Domnul să vă binecuvânteze, și fie ca Fiul Său și harul Lui să strălucească peste voi. Domnul să vă dea Viața veșnică și să fie cu voi în lumea aceasta și în Lumea care vine după aceasta. Să vă dea Viața veșnică și fie ca voi să-L serviți prin toate veacurile care vor veni.

Dacă acesta este timpul și am ajuns în locul acela, nu mi-e rușine de ceea ce am predicat. Și dacă fiecare predicator va sta cu adunarea lui și va fi judecat așa cum am văzut în vedenie, sunt mulțumitor pentru Evanghelia care a predicat-o Pavel și ceilalți. Sunt fericit pentru voi, pentru că L-ați primit pe Hristos ca Salvator personal. Iubiți-L și rugați-vă.

Cu voia Domnului, vă voi vedea din nou la ora șapte aici la biserică. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Voi sunteți liberi.

- Amin -